

Πτυχιακή Εργασία | Ελισσάβητ Νεονάκη |
Αθήνα, Ιούλιος 2024

ΔΕΝ

ΧΟΡΑΟ

ΠΟΥΘΕΝΑ

Κι όμως είμαι ακόμα εδώ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΣΧΟΛΗ ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΤΕΧΝΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ,
ΤΜΗΜΑ ΓΡΑΦΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΟΠΤΙΚΗΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ,
ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ ΓΡΑΦΙΣΤΙΚΗΣ

Πτυχιακή Εργασία
Σχεδιασμός Βιβλίου και Δίσκου Βινυλίου
Τίτλος: «Δεν χωράω πουθενά»

Καλλιτεχνικός σχεδιασμός
Ελισσάβητ Νεονάκη
18674016

Επιβλέπων καθηγητής
Πρόδρομος Μάνου

Αθήνα, Ιούλιος 2024

UNIVERSITY OF WEST ATTICA

SCHOOL OF APPLIED ARTS & CULTURE
DEPARTMENT OF GRAPHIC DESIGN AND VISUAL COMMUNICATION

Diploma Thesis

Book and Vinyl Design

Title: «Δεν χωράω πουθενά»

Design

Elissavet Neonaki

18674016

Supervisor

Prodromos Manou

Athens, July 2024

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
UNIVERSITY OF WEST ATTICA

ΣΧΟΛΗ ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΤΕΧΝΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΓΡΑΦΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΟΠΤΙΚΗΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Σχεδιασμός Βιβλίου & Δίσκου Βινυλίου με τίτλο «Δεν Χωράω Πουθενά»

Η πτυχιακή/ διπλωματική εργασία εξετάστηκε επιτυχώς από την κάτωθι Εξεταστική Επιτροπή

Μέλη Εξεταστικής Επιτροπής συμπεριλαμβανομένου και του Εισηγητή:

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ

Πρόδρομος Μάνου
Ακαδημαϊκός Υπότροφος

ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΤΗΣ

Δρ. Ρωσσέτος Μετζιπάκος
Αναπληρωτής Καθηγητής

ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΤΗΣ

Μαρία Παπαδομανωλάκη
Λέκτορας Πανεπιστημίου

ΔΗΛΩΣΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ/ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Η κάτωθι υπογεγραμμένη Νεονάκη Ελισσάβητ του Μιχαήλ, με αριθμό μητρώου 18674016 φοιτήτρια του Πανεπιστημίου Δυτικής Απτικής της Σχολής Εφαρμοσμένων Τεχνών και Πολιτισμού, του Τμήματος της Γραφιστικής και Οπτικής Επικοινωνίας με κατεύθυνση Γραφιστική, δηλώνω υπεύθυνα ότι:

«Είμαι συγγραφέας αυτής της πτυχιακής/διπλωματικής εργασίας και ότι κάθε βοήθεια την οποία είχα για την προετοιμασία της είναι πλήρως αναγνωρισμένη και αναφέρεται στην εργασία. Επίσης, οι όποιες πηγές από τις οποίες έκανα χρήση δεδομένων, ιδεών ή λέξεων, είτε ακριβώς είτε παραφρασμένες, αναφέρονται στο σύνολό τους, με πλήρη αναφορά στους συγγραφείς, τον εκδοτικό οίκο ή το περιοδικό, συμπεριλαμβανομένων και των πηγών που ενδεχομένως χρησιμοποιήθηκαν από το διαδίκτυο. Επίσης, βεβαιώνω ότι αυτή η εργασία έχει συγγραφεί από μένα αποκλειστικά και αποτελεί προϊόν πνευματικής ιδιοκτησίας τόσο δικής μου, όσο και του Ιδρύματος.

Παράβαση της ανωτέρω ακαδημαϊκής μου ευθύνης αποτελεί ουσιώδη λόγο για την ανάκληση του πτυχίου μου».

Η Δηλούσα
Νεονάκη Ελισσάβητ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Θα ήθελα να εκφράσω τις θερμές μου ευχαριστίες προς τον επιβλέποντα καθηγητή μου κύριο Μάνου Πρόδρομο για τη βοήθεια, την εμπύκωση και καθοδήγησή του κατά τη διάρκεια της πτυχιακής μου εργασίας. Με την πολύτιμη εμπιστοσύνη και τη συνεισφορά του φτάσαμε στην ολοκλήρωση του συγκεκριμένου έργου όπως το είχαμε οραματιστεί.

Επίσης, ευχαριστώ ειλικρινά όλους όσους με την υποστήριξη τους συνέβαλλαν τα μέγιστα για να υλοποιηθεί η εργασία μου. Χάρη στους γονείς μου, την υπομονή, την κατανόηση και τη βοήθειά τους φτάνω αισίως στο τέλος αυτού του ακαδημαϊκού κύκλου. Ακόμα, θα ήθελα να εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου στους κοντινούς μου φίλους και συμφοιτητές οι οποίοι συνοδεύοντάς με σε όλη αυτήν την πορεία, εμπλούτισαν και βελτίωσαν ο καθένας με τον δικό του μοναδικό τρόπο το παρόν έργο. Δεν θα ήταν δυνατόν να ολοκληρωθεί χωρίς την πολύτιμη θυσία, αγάπη και φιλία τους. Η παρουσία, η αισθητική και οι εύστοχες παρατηρήσεις τους ήταν καθοριστικές.

Όλοι τους αποτέλεσαν πηγή έμπνευσης, εμπιστοσύνης, αποφόρτισης και ανεκτίμητης βοήθειας σε όλο αυτό το εγχείρημα και τους ευγνωμονώ αληθινά.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Στην παρούσα θεωρητική εργασία παρουσιάζεται το σκεπτικό και η έμπνευση πίσω από την πτυχιακή εργασία με τίτλο: ΔΕΝ ΧΩΡΑΩ ΠΟΥΘΕΝΑ. Ακόμη, περιγράφονται τα βήματα από τον σχεδιασμό έως την τελική υλοποίηση του βιβλίου καθώς και του δίσκου βινυλίου που εμπεριέχεται σε αυτό. Γίνεται επίσης αναφορά στην έρευνα που έγινε κατά τη διάρκεια της εργασίας πάνω στο βινύλιο και στην ελληνική δισκογραφία και στα όσα έχει να προσφέρει ως πηγή έμπνευσης και παρακίνησης για τέτοιου είδους projects.

Τέλος, παρατίθενται όλες οι εφαρμογές που δημιουργήθηκαν γύρω από την ιδέα της εργασίας και η προωθητική καμπάνια που στήθηκε γύρω από αυτήν.

ΛΕΞΕΙΣ ΚΛΕΙΔΙΑ

Βιβλίο, Βινύλιο, Δίσκος, Μουσική, Εκδόσεις, Εκδοτικός οίκος, Ελληνική δισκογραφία, Υλικά, Αντίδραση, Αδικία, Ελπίδα, Αποφασιστικότητα

ABSTRACT

This theoretical paper presents the concept and inspiration behind the thesis entitled: ΔΕΝ ΧΩΡΑΩ ΠΟΥΘΕΝΑ (translates as > I do not fit anywhere). Furthermore, the steps from the design to the final realization of the book as well as the vinyl record included in it are described. Reference is also made to the research that was done during the thesis on vinyl and the Greek discography and what it has to offer as a source of inspiration and motivation for such projects. Finally, all the applications created around the idea of the thesis and the advertising campaign that was set up around it are listed.

KEY WORDS

Book, Vinyl, Disc, Music, Publishing, Publishing house, Greek Discography, Materials, Reaction, Injustice, Hope, Determination

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η συγκεκριμένη πτυχιακή εργασία αφορά τη δημιουργία ενός βιβλίου στο οποίο εμπεριέχεται ένας δίσκος βινυλίου. Το βιβλίο αυτό περιέχει 10 τραγούδια παρμένα από την ελληνική δισκογραφία των τελευταίων δεκαετιών. Τα ίδια 10 κομμάτια είναι αντίστοιχα και στον δίσκο βινυλίου με τη σειρά κατά την οποία παρουσιάζονται και στο βιβλίο.

Το συγκεκριμένο λεύκωμα σε μια προσπάθεια συνδυασμού όσων το δυνατόν περισσότερων αντικειμένων του ενδιαφέροντός μου και θεμάτων που νιώθω να με αφορούν σε ένα τελικό αποτέλεσμα.

Είναι ένα αφιέρωμα σε σκέψεις & συναισθημάτα που έχει μια μεγάλη μερίδα ανθρώπων **σήμερα, στον τόπο μας**. Είναι μια προσπάθεια έκφρασης (σχεδόν ξεσπάσματος) για θέματα που αφορούν αρκετούς συμπολίτες μας, ιδιαίτερα τη νέα γεννιά. Είναι μια συλλογή τραγουδιών όπου όλα μαζί στόχο έχουν να δώσουν φωνή σε όσους νιώθουν ότι ταυτίζονται μαζί τους.

Πρόκειται για ένα lyric book το οποίο φαινομενικά συνοδεύει τον δίσκο βινυλίου μαζί με τον οποίο έρχεται. Ωστόσο, δεν αποτελεί απλώς ένα βιβλίο αναγραφής συντελεστών και στίχων, αλλά ένα εικαστικό αντικείμενο, ένα ανεξάρτητο έργο, το οποίο μέσω του γραφιστικού του σχεδιασμού ευελπιστεί να αντανakλά το ύφος και το αίσθημα των κομματιών του δίσκου.

Αρα, ίσως ουσιαστικά ο δίσκος συνοδεύει το λεύκωμα.

Τα τραγούδια που έχουν επιλεγεί είναι κομμάτια της ελληνικής δισκογραφίας με κοινωνικοπολιτικό ως επί τω πλείστον στίχο. Δεν ανήκουν στον ίδιο καλλιτέχνη, μουσικό είδος ή εποχή. Δε χρειάζεται να τους δοθεί μια ταμπέλα, αυτοπροσδιορίζονται μέσα από το περιεχόμενό τους και παρόλο που τα περισσότερα έχουν ένα ροκ / underground ύφος, δεν είναι αυτό που τα συνδέει.

Τα ενώνει ο λόγος για τον οποίο γράφτηκαν. Παρόλο που δεν μπορεί κανείς να τοποθετηθεί με βεβαιότητα πάνω στο γιατί έγραψε ένας καλλιτέχνης κάποιο τραγούδι, στα συγκεκριμένα είναι σαφές το συναίσθημα που θέλουν να μεταδώσουν.

Κοινός τους παρονομαστής είναι ένα συναίσθημα που μοιράζονται χιλιάδες άνθρωποι στον τόπο μας. Αλλά με οργή, άλλα με ηρεμία, άλλα με σαρκασμό, σατυρική διάθεση και υπονοούμενο και άλλα με αισιοδοξία, μιλούν όλα για τη δυσκολία της ζωής, εδώ.

Την αγωνία για ένα μέλλον αβέβαιο, τον προβληματισμό για την κοινωνία και την ηθική της, το κυνήγι της ελευθερίας, της δημοκρατίας και της έκφρασης, και το αίσθημα αδικίας που βαραίνει κομμάτι της σημερινής μπερδεμένης νεολαίας και όχι μόνο.

Κάπου εκφράζονται τάσεις φυγής και κάπου πείσμα για την αλλαγή αλλά πίσω από όλα τα τραγούδια μπορεί κανείς να φανταστεί ένα νέο άτομο που προσπαθεί να χτίσει το μέλλον του, να αγανακτεί και να περνά διαδοχικά από το ένα συναίσθημα στο άλλο.

Είναι άλλωστε μια χρήσιμη και απαραίτητη διαδικασία. Ακόμα πιο ενδιαφέρον είναι το πού καταλήγουμε μετά από αυτή τη διαδικασία και τι συμπέρασμα θα έχει βγει.

Τη στιγμή έκδοσης και κυκλοφορίας του βιβλίου ζούμε στην Ελλάδα του 2024 και όμως τα νοήματα, τα

παράπονα, τα "κατηγορώ" που εκφράζονται στα παρακάτω τραγούδια είναι πιο επικαιρα απο ποτέ. Αυτό αποτελεί άλλη μια ένδειξη ότι στη χώρα μας δυστυχώς κάποιες καταστάσεις και προβλήματα είναι διαχρονικά.

Ωστόσο, ακόμα και γυρνώντας γύρω από τα ίδια, μοιάζει να μη φεύγει ποτέ αυτός ο θυμός που φέρνει το πείσμα, την αποφασιστικότητα ακόμα και την ελπίδα. Ποτέ δε φεύγει η ελπίδα για την αλλαγή, ή τουλάχιστον δεν θα έπρεπε να φεύγει.

Όλα αυτά εκφράζονται μέσα από το συγκεκριμένο project.

Φυσικά, τα κομμάτια που έχουν επιλεγεί είναι μόνο ένα μικρό δείγμα από τις άφθονες ελληνικές δημιουργίες της μουσικής σκηνής εμπνευσμένες από τα θέματα αυτά.

Παρόλα αυτά, έγινε - με μεγάλη δυσκολία - μια επιλογή 10 τραγουδιών που καταφέρνουν να δώσουν στο κοινό να καταλάβει τις καταστάσεις που αντιμετωπίζουμε οι άνθρωποι στον τόπο αυτόν, όλο το φάσμα των σκέψεων, των φάσεων και των συναισθημάτων από τα οποία περνάμε, αλλά και των ερωτημάτων τα οποία θέτουμε στους εαυτούς μας - ρητορικών και μη.

Το στήσιμο και ο σχεδιασμός του βιβλίου έχει γίνει έτσι ώστε ο αναγνώστης να μπορεί να λαμβάνει τη συνολική εμπειρία ακούγοντας παράλληλα τα τραγούδια από τον δίσκο και διαβάζοντας τους στίχους.

Η σειρά των κομματιών παίζει επίσης ρόλο στη μετάδοση του συνολικού μηνύματος.

Έτσι, με τρόπο αλτρουιστικό αυτά τα 10 έργα σημαντικών ελλήνων καλλιτεχνών ενώθηκαν σε ένα εννιαίο project που τα φέρνει κοντά ώστε συνεργαζόμενα να καταφέρουν ακόμα μεγαλύτερη συγκίνηση, προβληματισμό, αντίδραση.

2. Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ

Η ελληνική δισκογραφία με **κοινωνικοπολιτικό στίχο** έχει μακρά και πλούσια ιστορία, διαμορφώνοντας και αντικατοπτρίζοντας τις κοινωνικές και πολιτικές εξελίξεις της χώρας. Από τις αρχές του 20ού αιώνα μέχρι σήμερα, πολλοί καλλιτέχνες έχουν χρησιμοποιήσει τη μουσική ως μέσο για να εκφράσουν τις απόψεις τους και να σχολιάσουν την κοινωνία και την πολιτική.

Ιδίως από τη δεκαετία, του 80 και μετά έχουμε μια νέα ιστορικά περίοδο: Η εμφάνιση του νεωτερικού κράτους με τον πρωτοφανή βαθμό κοινωνικής διαφοροποίησης, όταν οι θεσμικοί χώροι της οικονομίας, της **πολιτικής εξουσίας**, της κοινωνίας και του πολιτισμού απέκτησαν ξέχωρες δυναμικές, λογικές, **αξίες** και εκπροσώπηση σήμανε και το τέλος του «πολιτικού-πανεθνικού» τραγουδιού που εκπροσωπούσε μια χώρα.

Τα κοινά αιτήματα του Εμφυλίου, των Πολέμων, της Δικτατορίας είχαν μετασχηματιστεί σε τραγούδια με καθολική αποδοχή και κυρίως ανάγκη ακρόασής τους. Ήταν ένας βασικός συνεκτικός δεσμός των ανθρώπων από τον Έβρο μέχρι την Κρήτη. Από τη δεκαετία του '80 και μετά το τραγούδι ακολουθώντας την κοινωνική πραγματικότητα διασπάστηκε, απέκτησε τις δικές του διαστρωματώσεις και εκτός των πανεθνικών αιτημάτων άρχισε να **εκφράζει πρωτίστως τις κοινωνικές τάξεις και τα ενδο-ταξικά προβλήματά τους** (κοινωνική ανισότητα, ναρκωτικά, φυλακή, ανθρώπινες σχέσεις κ.ά). Εκεί αναδείχτηκε και η (κοινωνική) τραγουδοποιία των ελλήνων τροβαδούρων και των γκρουπ. Με άλλα λόγια το πολιτικό τραγούδι δεν είχε πια απέναντί του έναν ορατό εχθρό, έναν Γερμανό κατακτητή ή μια Δικτατορία, αλλά ένα δημοκρατικό πολιτικό σύστημα με πολιτική και **κοινωνική παθογένεια**. Και μεταλλάχτηκε σε κοινωνικό τραγούδι. Και ασφαλώς είχε, πλέον, να αντιμετωπίσει τη διασπορά των μέσων ενημέρωσης, δηλαδή την ιδιωτική τηλεόραση και ραδιοφωνία, και τον πλουραλισμό του Τύπου. Φυσικά και η πνευματική δομή της χώρας άλλαξε, ο προκρούστειος ρόλος της τηλεόρασης ήταν

καταλυτικός, οι κοινωνικές συνθήκες της αναγέννησης και της επίπλαστης ευημερίας, η ανακατανομή του εθνικού πλούτου προς τα κατώτερα στρώματα, η αποδυνάμωση του συνδικαλιστικού αγώνα και άλλα γνωστά φαινόμενα συνετέλεσαν ώστε το πολιτικό τραγούδι να μην έχει ως πολιτική πράξη πρώτα από όλα και έπειτα ως μορφή τέχνης την ίδια παρουσία με τα προηγούμενα χρόνια ακόμα κι αν στις παλλαϊκές συγκεντρώσεις τα μεγάφωνα διατηρούσαν το ίδιο soundtrack με το παρελθόν.

Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι δεν γράφονταν και νέα κοινωνικοπολιτικά τραγούδια, ότι δεν κυκλοφορούσαν κοινωνικοπολιτικοί δίσκοι. Όπως παραδείγματα τη δεκαετία του '80: «Επιβάτης» (Θεοδωράκης-Τριπολίτης, 1981), «Ραντάρ», επίσης το 1981 από τους ίδιους δημιουργούς, «Διόνυσος» (Θεοδωράκης 1985), «Κώστας Καρυωτάκης» (Θεοδωράκης, 1985), «Μήπως ζούμε σε άλλη χώρα» (Θεοδωράκης-Ελευθερίου, 1985), οι τρεις δίσκοι των Κατσιμιχαίων, οι δίσκοι του Παύλου Σιδηρόπουλου, του Άσιμου, πρωτίστως και κυριότερα του Θάνου Μικρούτσικου (Άλκης Αλκαίος και Τριπολίτης στα καλύτερά τους) οι δίσκοι που έκαναν οι Τρύπες, ο Παπακωνσταντίνου και οι δίσκοι αρκετών άλλων, ως μορφή έκφρασης ήταν καθαρά κοινωνικοπολιτική και μάλιστα υψηλής τέχνης. Το θέμα ήταν η μαζικότητα που δεν υπήρχε πια, το πολιτικό τραγούδι ως ρεύμα. Εξηγήθηκαν όμως ανωτέρω οι βασικές αιτίες αυτής της αλλαγής. Υπήρχαν όμως οι μικρότερες αυτές εστίες που συντηρούσαν τη φωτιά. Από τη δεκαετία του 90 και μετά έχουμε την εμφάνιση των Cantauto-ri -όπως οι αντίστοιχοι Ιταλοί της δεκαετίας του '60, δηλαδή των τραγουδοποιών οι οποίοι πλέον δίνουν μεμονωμένα κοινωνικοπολιτικά τραγούδια και όχι ολοκληρωμένους κοινωνικοπολιτικούς δίσκους. Είτε επειδή άλλοτε υστερούν σε επίπεδο μελωδίας, άλλοτε σε επίπεδο στίχου και άλλοτε σε επίπεδο φωνής είτε επειδή οι ίδιοι οι δημιουργοί δεν διαθέτουν την ισχυρή προσωπικότητα και την πολιτικοποίηση που χρειάζεται

είτε επειδή έχουμε τη γιγάντωση του εμπορικού τραγουδιού, του lifestyle και τον αποκλεισμό τους από το τέρας που ονομάζεται τηλεόραση, και τέλος την αλλαγή κατεύθυνσης των δισκογραφικών εταιρειών, οι τραγουδοποιοί αυτοί δεν μπορούν να δημιουργήσουν κοινωνικοπολιτικά έργα που να είναι ικανά να δημιουργήσουν και όχι να αναβιώσουν μια πολιτική τραγουδοποιία. Έτσι, άλλες κοινωνικές καταστάσεις (π.χ. αστικοποίηση, αποξένωση κ.ά.) και εσωτερικές ανάγκες διαμορφώνουν τώρα το χώρο του στίχου. Εύστοχα παρατηρεί ο Ηρακλής Οικονόμου, στο περιοδικό Μετρονόμος, τ.χ. 44: «το **ανθρωπογεωγραφικό τραγούδι- ιστορία** πλέον εννοιολογικά αντιπαραβάλλεται στο “διδακτικό τραγούδι-απόφθεγμα” Το πρώτο διηγείται μία ιστορία με το υποκείμενό της σαφώς τοποθετημένο μέσα στον κοινωνικό και γεωγραφικό χώρο. Το δεύτερο συνίσταται σε μία σειρά από φιλοσοφικές παραδοχές, οι οποίες συνήθως απευθύνονται από το υποκείμενο στον εαυτό του, στην **ψυχή** του, στη ζωή, κλπ».

Η Μεταπολεμική περίοδος στην Ελλάδα υπήρξε η αφητηρία αυτού που ονομάζουμε επισήμως «πολιτικό τραγούδι», το οποίο όμως ουσιαστικά γιγαντώνεται την περίοδο της Επταετίας, και βεβαίως Μεταπολιτευτικά, με τις μεγάλες παλαιές πολιτικές συναυλίες, εντός κι εκτός των μεγαλοαστικών κέντρων, με πρωτεργάτη τον Μίκη Θεοδωράκη. Η ιστορία του πολιτικού τραγουδιού αυτής της εποχής, οι δίσκοι που κυκλοφόρησαν και οι δημιουργοί εκφραστές αυτού του πνεύματος είναι λίγο πολύ γνωστά σε όλους. Ενδεικτικά αναφέρουμε ονόματα δημιουργών και τραγουδιστών όπως οι: Μίκης Θεοδωράκης, Γιάννης Μαρκόπουλος, Χρήστος Λεοντής, Θάνος Μικρούτσικος, Μάνος Λοΐζος, Γιάννης Ρίτσος, Μανόλης Αναγνωστάκης, Μάνος Ελευθερίου, Φώντας Λάδης, Γιάννης Νεγρεπόντης, Κωστούλα Μητροπούλου, Ιάκωβος Καμπανέλλης, Γρηγόρης Μπιθικώτσης, Μαρία Φαραντούρη, Νίκος Ξυλούρης, Μαρία Δημητριάδη, Πέτρος Πανδής κ.ά.

2. ΟΙ ΚΑΛΙΤΕΧΝΕΣ ΠΟΥ ΞΕΧΩΡΙΖΟΥΝ

Η δισκογραφική παραγωγή αυτού το είδους αποτελεί έναν σημαντικό τομέα της μουσικής κουλτούρας της χώρας, αντανακλώντας τις ανησυχίες, τους αγώνες και τα οράματα των ανθρώπων σε διάφορες περιόδους της ιστορίας. Εκτός από όσους έχουν ήδη σημειωθεί, γίνεται αναφορά ακόμα σε μερικούς έλληνες που έχουν χρησιμοποιήσει ή και χρησιμοποιούν έως σήμερα τη μουσική τους για να εκφράσουν απόψεις και ανησυχίες σχετικά με κοινωνικά και πολιτικά ζητήματα, συμβάλλοντας σημαντικά στον διάλογο γύρω από αυτά τα θέματα στην ελληνική κοινωνία:

Τζίμης Πανούσης, Αδελφοί Κατσιμίχα (Χάρης και Πάνος), ΛΕΞ, Στίχοιμα, Εισβολέας (Νικήτας Κλιντ), Σπύρος Γραμμένος, Γιάννης Χαρούλης, Ματούλα Ζαμάνη, Δανάη Παναγιωτοπούλου, Φίλιππος Πλιάτσικας, Δημήτρης Πουλικάκος, Παύλος Σιδηρόπουλος, Παύλος Παυλίδης, Φωτεινή Βελεσιώτου, Νατάσα Μποφίλιου, Γιάννης Αγγελάκας, Δημήτρης Μητσοτάκης, Θανάσης Παπακωνσταντίνου, Μαρίζα Ρίζου, Φοίβος Δεληβοριάς, Νεφέλη Φασούλη, και πολλοί άλλοι.

Ακόμη, μερικά συγκροτήματα με ίδιες καταβολές και έργο:

Τρύπες, Social Waste, Χαϊνήδες, Villagers of Ioannina City (VIC), Στίχοιμα, Ενδελέχεια, Ξύλινα Σπαθιά, Λευκή Συμφωνία, Γενιά του Χάους, Μουσικές Ταξιαρχίες, Διάφανα Κρίνα, Panx Romana, Υπόγεια Ρεύματα κ.ά

Καλλιτέχνες (δημιουργοί και ερμηνευτές) οι οποίοι έχουν συμβάλει σημαντικά στη διαμόρφωση της ελληνικής μουσικής σκηνής με τον κοινωνικοπολιτικό τους στίχο, επηρεάζοντας και **εμπνέοντας πολλές γενιές.**

2.2 Το βινύλιο

Το βινύλιο κυριάρχησε για δεκαετίες στις δισκοθήκες των απανταχού μουσικόφιλων ενώ εξακολουθεί να κατέχει περίοπτη θέση ακόμα και σήμερα στις μουσικές βιβλιοθήκες, παρά τον εκτοπισμό του στο εμπόριο από τα άλλα μέσα που ακολούθησαν.

Οι πρώτες συσκευές καταγραφής ήχου πρωτοπαρουσιάστηκαν στα μέσα του 19ου αιώνα, με το Γάλλο Leon Scott (Λεόν Σκοτ) να δημιουργεί μια τέτοια συσκευή. Είκοσι χρόνια μετά ο Thomas Edison (Τόμας Έντισον) θα παρουσιάσει το «φωνογράφο», μία συσκευή καταγραφής και αναπαραγωγής ήχου, μέσω σφαιρικών κυλίνδρων. Δέκα χρόνια αργότερα, ο Έντισον θα εξελίξει το φωνογράφο του, τον οποίο και θα διαθέτει πλέον για εμπορική εκμετάλλευση μέσω της νεοσύστατης εταιρίας του Edison Phonographs. Την ίδια εποχή ο ανταγωνιστής Graham Bell, ήταν ο εμπνευστής του «γραφόφωνου», μίας βελτιωμένης έκδοσης του φωνογράφου του Έντισον και που αργότερα θα αποτελέσει τη βάση της Columbia. Πάνω στο γραφόφωνο του Bell, ο Edison θα εξελίξει το φωνογράφο του.

Η ιστορία των **μουσικών ηχογραφήσεων** είχε μόλις αρχίσει. Από τα δισκάκια γραμμοφώνου στο βινύλιο Οι πρώτοι δίσκοι γραμμοφώνου κατασκευάστηκαν στις αρχές του 20ου αιώνα, από ανθεκτικό σκληρό λάστιχο με διάμετρο περίπου 25 εκατοστά, ηχογραφημένοι μόνο από τη μία τους πλευρά. Η χάρτινη θήκη τους, συχνά είχε οπή για να φαίνονται οι καλλιτεχνικές πληροφορίες του δίσκου, ενώ στη ράχη αναγραφόταν ο τίτλος του δίσκου ή το όνομα του δημιουργού και ο αριθμός καταλόγου. Εκείνη την περίοδο ηχογραφήθηκαν στη Νέα Υόρκη και τα πρώτα ελληνικά τραγούδια.

Στα τέλη της δεκαετίας του 1940, γεννιέται το βινύλιο! Το 1948, **το βινύλιο** θα καθιερωθεί ως το κύριο μέσο

κατασκευής των μουσικών δίσκων. Στα πρώτα μεταπολεμικά χρόνια η εταιρία Decca θα φτιάξει δίσκους 78 στροφών από βινύλιο. Οι ανταγωνιστές της δε θα ακολουθήσουν το παράδειγμά της. Θα φτιάξουν τους πρώτους δίσκους 45 στροφών από βινύλιο την ίδια περίοδο. Γεγονός το οποίο θα σημάνει σταδιακά την κατάργηση των δίσκων γραμμοφώνου, με τις πωλήσεις να μειώνονται τη δεκαετία του 1950 και τα τελευταία 78άρια να εκδίδονται στις αρχές της δεκαετίας του 1960.

Την ίδια περίοδο ο δίσκος 33 στροφών εμφανίστηκε στην αγορά για λογαριασμό της εταιρίας CBS. Στα χρόνια που ακολούθησαν και με τις τεχνολογίες που τα συνόδευσαν αρκετά μουσικά κομμάτια των 78 στροφών επανακυκλοφόρησαν σε σχετικές συλλογές. Μία νέα, high fidelity εποχή θα ξεκινήσει για τους λάτρεις της μουσικής και η μουσική βιομηχανία θα γυρίσει μία ακόμη σελίδα.

Οι δίσκοι βινυλίου 45 και 33 στροφών, έφεραν μία πραγματική επανάσταση στη μουσική βιομηχανία, ξεκινώντας από τη δεκαετία του 1950. Μια πραγματική έκρηξη της εμπορικής εκμετάλλευσης του βινυλίου ώθησε σε εκατομμύρια πωλήσεις δίσκων βινυλίου για όλα τα χρόνια που ακολούθησαν, μέχρι τη σταδιακή περιθωριοποίησή τους με την έλευση της ψηφιακής εποχής στον ήχο. Όμως, στην πράξη η παραγωγή δίσκων βινύλιο δε σταμάτησε ποτέ.

3. Η ΕΡΓΑΣΙΑ

3.1 ο Σκοπος & η Σκεψη

Όπως αναφέρθηκε ήδη, η εργασία έχει ως θέμα την παρουσίαση 10 ελληνικών κομματιών με κοινωνικοπολιτικό στίχο. Σκοπός είναι η υπενθύμιση μιας διαχρονικής κατάστασης στη χώρα μας και των προβληματισμών των ανθρώπων, καθώς και η πίστη στον αγώνα και την αλλαγή. Αξίες παλιές και διαχρονικές.

Τα μέσα για να επιτύχει αυτό το “ταρακούνημα” του δέκτη είναι ο λόγος και η μουσική, δηλαδή το έντυπο βιβλίο και ο δίσκος βινυλίου που τα εμπεριέχει. Η ελληνική δισκογραφία διαθέτει μεγάλη ποικιλία κομματιών που εκφράζουν αυτό ακριβώς, το καθένα με τον δικό του τρόπο και ύφος.

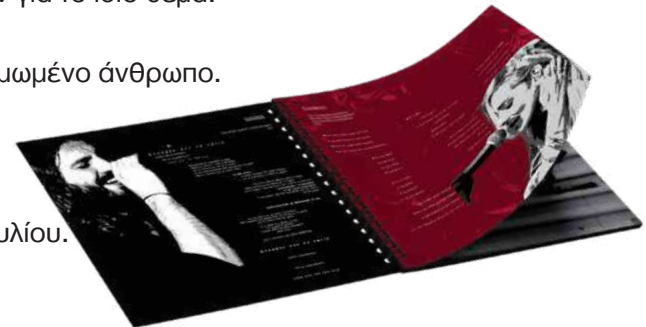
Μεγάλοι έλληνες καλλιτέχνες που έχουν αφήσει το αποτύπωμα και το στίγμα τους στην ελληνική μουσική σκηνή έχουν κατά καιρούς εμπνευστεί από αυτό το θέμα και έχουν παράξει αξιόλογο ανάλογο έργο.

Τα τραγούδια που ζουν μέσα σε αυτό το project δεν προσδιορίζονται απαραίτητως από μία ταμπέλα που τα εντάσσει σε συγκεκριμένο μουσικό είδος. Κάτι τέτοιο δεν είναι αναγκαίο.

Δεν ανήκουν στον ίδιο δημιουργό, εποχή, ή είδος - δεν μιλούν καν για το ίδιο θέμα.

Θίγουν όμως την ίδια γενική κατάσταση.

Απευθύνονται στον ίδιο αγανακτημένο, θυμωμένο αλλά και πειστωμένο άνθρωπο.

Η βασική, λοιπόν, δημιουργία είναι ένα βιβλίο και ένας δίσκος βινυλίου.

3.2 ΤΟ ΜΕΣΟΝ

Αφού αποφασίστηκε το θέμα που θα πραγματευόταν η εργασία το μέσο ήταν αυτονόητο. Μιλώντας για μουσική, για επιλογή ορισμένων κομματιών και -κυρίως- έμφαση στον στίχο και στο νόημά τους, η επιλογή του εντύπου βιβλίου ήταν φυσικό επόμενο.

Προσωπικά, ως φίλη του βιβλίου στη φυσική του μορφή το θεώρησα ως το καλύτερο και αποτελεσματικότερο μέσον από το οποίο θα μεταδοθεί όλο το μήνυμα και το αίσθημα που επιδιώκεται.

Η έμφαση της εργασίας είναι στον λόγο, στη λέξη και στους στίχους των τραγουδιών.

Ωστόσο, το βιβλίο δεν είναι μονάχα ένα lyric book, αλλά ένα εικαστικό αντικείμενο εμπλουτισμένο από δικό μου φωτογραφικό υλικό, κομμάτια κειμένου σχετικά με τους δημιουργούς των τραγουδιών που εμπεριέχονται σε αυτό και στίχους άλλων τραγουδιών που έχουν όμως μεγάλη σχέση με τα όσα θίγονται εδώ.

Από αυτή την εργασία δεν θα μπορούσε να λείπει η μουσική.

Μιλώντας για τραγούδια και κυρίως αναγράφοντας τους στίχους τους, δεν θα γινόταν να μην είναι και τα ίδια τα τραγούδια παρόντα.

Άρα το βινύλιο συμπληρώνει και ολοκληρώνει το έργο αυτό, καθώς πλέον η εμπειρία του δέκτη δεν είναι απλώς αναγνωστική αλλά γίνεται και ακουστική.

Εκτός από τον σχεδιασμό του βιβλίου, που είναι το βασικό αντικείμενο, αναπόσπαστο κομμάτι του project είναι και ο δίσκος. Αυτός ο custom made δίσκος δημιουργήθηκε εμπεριέχοντας ακριβώς τα 10 κομμάτια με τη σειρά που παρουσιάζονται και μέσα στο βιβλίο και βρίσκεται ως ένθετο στις πρώτες σελίδες του ώστε ο αναγνώστης να τον βάλει από την αρχή να παίζει καθώς εκείνος περνά διαδοχικά τα τραγούδια ακούγοντάς τα συγχρόνως.

3.3 Η ΕΜΠΝΕΥΣΗ & ΤΟ ΥΦΟΣ

Το ύφος στο οποίο κινείται όλο το έργο είναι μεν απλό αλλά συγχρόνως άμεσο και συγκεκριμένο. Με περιορισμένη χρωματική παλέτα και έμφαση στον στίχο και στην ασπρόμαυρη φωτογραφία επιδιώκεται μια δυναμική προσέγγιση σε σκληρά θέματα της ζωής.

Οι φωτογραφίες που έχουν τραβηχτεί είναι όλες παρμένες από το **αστικό τοπίο της πρωτεύουσας**. Εκεί δηλαδή που γίνεται μεγάλο μέρος της ζύμωσης -κυρίως- της νεολαίας και οργανώνονται οι εστίες αντίδρασης. Αυτές, όπως και τα λόγια των τοίχων που έχων φωτογραφηθεί και οι στίχοι των κομματιών που ακούμε, είναι κομμάτια της καθημερινής ζωής με τα καλά και τα άσχημά της.

Από όλα αυτά εμπνεύστηκα και το ύφος που θέλησα να δώσω στην εργασία και το βιβλίο ήταν ακριβώς αυτό. Ένα underground, ελληνικό στοιχείο εποχής, γεμάτο με street art και την απλή καθημερινή Αθηναϊκή ζωή που παλεύει με τους δαίμονές της.

3.4 ΤΑ ΥΛΙΚΑ

Το βιβλίο έχει τυπωθεί σε **λευκό ματ χαρτί** (Munken Polar) 150γρ.

Το ματ χαρτί επιλέχθηκε ως πιο κοντινό στο ύφος και την ατμόσφαιρα που αποπνέει το βιβλίο σαν σύνολο. Στις σελίδες του συναντάμε street art, φωτογραφίες δρόμων και περιοχών της Αθήνας σελίδες με απλή αναγραφή στίχων και, φυσικά, τα τραγούδια.

Δεν χρησιμοποιήθηκε velvet ή γυαλιστερό χαρτί για να αποφευχθεί η γυαλάδα στις φωτογραφίες και στα κείμενα, να φαίνεται πιο προσιτό & underground και όχι premium, επίσημο και εξεζητημένο.

Το 2ο υλικό που συναντάται στις σελίδες του είναι οι **τυπωμένες διαφάνειες**.

Πρόκειται για διάφανα φύλλα ίσου πάχους με το χαρτί, τυπωμένα με σκέτο κόκκινο χρώμα ή κάποιο pattern που συμμετέχει και παίζει ρόλο στη σελίδα που έπεται.

Οι διαφάνειες αυτές κάνουν ένα περίεργο παιχνίδι με τις φωτογραφίες που υπάρχουν πίσω τους και επιλέχθηκαν ως υλικό που έρχεται σε μεγάλη αντίθεση με το ματ χαρτί του βιβλίου.

Είναι ένα γυαλιστερό στοιχείο που, επειδή δεν κυριαρχεί, προσθέτει στην αισθητική χωρίς να επηρεάζει και να αλλάζει το συνολικό ύφος.

Φυσικά, το άλλο κύριο υλικό είναι το βινύλιο, που έχει ενταχθεί στις πρώτες σελίδες εντός του βιβλίου.

Οι τυπωμένες με κόκκινο διαφάνειες, έρχονται σε αρμονία με το υλικό του δίσκου (**PVC**) και έτσι υπάρχει ισορροπία ανάμεσα στο πορώδες ματ χαρτί και στο γυαλιστερό “πλαστικό” των διαφανειών και του βινυλίου.

3.5 ΤΟ ΧΡΩΜΑ

Η χρωματική παλέτα της εργασίας θα μπορούσε να χαρακτηριστεί περιορισμένη, αφού αποτελείται μόνο από μαύρο, λευκό, κόκκινο και γκρι. Σε ορισμένα σημεία το γκρι χρώμα είναι τυπωμένο με ασημί (silver) μελάνι οπότε αυτό του δίνει την ιδιότητα του διακριτικού ιριδισμού.

Στο βιβλίο έχουν χρησιμοποιηθεί ματιέρες-υφές, οπότε οι αποχρώσεις μπορεί τοπικά να έχουν παραλλαγές, ωστόσο η βασική χρωματική παλέτα είναι αυτή.

ΚΑΙ ΛΙΓΗ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΧΡΩΜΑΤΩΝ

Κόκκινο — πάθος, επανάσταση, δύναμη, δράση, επιθυμία, αγάπη

Το κόκκινο συνδέεται συχνά με το πάθος και την αγάπη, καθώς και με το θυμό και τον κίνδυνο. Όταν εκτίθεται σε κόκκινο, ο καρδιακός ρυθμός ενός ατόμου αυξάνεται και ενθουσιάζεται. Στον σχεδιασμό, το κόκκινο μπορεί να είναι ένα ισχυρό χρώμα έμφασης και μπορεί να είναι πολύ ευέλικτο. Οι φωτεινότερες αποχρώσεις τονίζουν την ενέργεια και τον ενθουσιασμό, ενώ οι πιο σκούρες αποχρώσεις υποδηλώνουν δύναμη και πάθος.

Γκρι — Αρχέγονο σκότος, κενό, την ανυπαρξία, σκοτάδι του θανάτου

Συνδέεται με το πένθος, τη θλίψη, τη ντροπή, το ανεκδήλωτο συναίσθημα, την απελπισία, την καταστροφή (ερείπια), την φθορά, την παραίτηση, την άρνηση, την κατάθλιψη, την μοναχικότητα αλλά και τη σοβαρότητα.

#bd1e3e

C:17

M: 100

Y: 75

K: 9

~~~~~  
#a7a9ac

C:0

M: 0

Y: 0

K: 40

~~~~~  
#231f20

C:0

M: 0

Y: 0

K: 100

~~~~~
#ffffff

Πολλές φορές εκφράζει αυτό που έχει ξεθωριάσει στον χρόνο. Είναι ένα ουδέτερο οπτικά χρώμα, μεγαλύτερη δύναμη από ό,τι αρχικά φαίνεται

Μαύρο — μυστήριο, δύναμη, εξουσία, σοβαρότητα, δράμα, κομψότητα, επαναστατικότητα και δύναμη

Το μαύρο είναι ουσιαστικά μια απουσία φωτός και συνδέεται στενά με το σκοτάδι ή το άγνωστο. Συνεπάγεται αυτοέλεγχο και πειθαρχία, ανεξαρτησία και ισχυρή βούληση, και δίνει μια εντύπωση εξουσίας και δύναμης.

Λευκό — αγνότητα, αθωότητα, καλοσύνη, καθαρότητα, κενό, απομόνωση

Το λευκό χρώμα συμβολίζει την αγνότητα, την καθαριότητα και την ασφάλεια. Μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να προβάλλει την ουδετερότητα ή την απουσία χρώματος και να διεγείρει τη δημιουργικότητα.

3.6 ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΕΙΡΕΣ

Η γραμματοσειρά που έχει χρησιμοποιηθεί για το κυρίως κείμενο των στίχων είναι η Aka-AcidGR-GhostStory σε βάρη Medium και Bold.

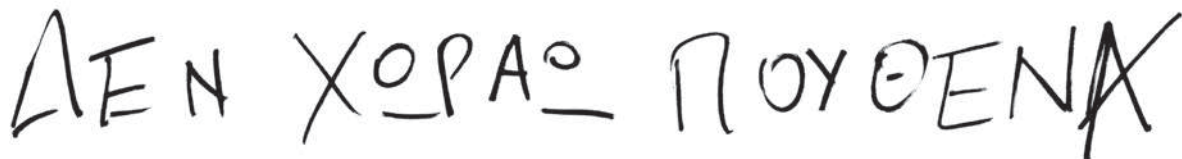
Στην εισαγωγή και σε σημεία όπου παρατίθενται λεγόμενα καλλιτεχνών ή αποσπάσματα βιβλίων έχει χρησιμοποιηθεί η UB-HelveticaCondensed σε Normal, Bold και Italic.

Άλλες γραμματοσειρές που υπάρχουν είναι επίσης οι

Cf *LeftismGr* & *Aka-AcidGR-Figjindvel*

τις οποίες συναντάμε σε διάφορους αναγραφόμενους στίχους διάσπαρτους στην έκταση του βιβλίου.

Όσο για τον τίτλο του βιβλίου **ΔΕΝ ΧΩΡΑΩ ΠΟΥΘΕΝΑ**, πρόκειται κυριολεκτικά για λόγια του τοίχου.

A photograph of a graffiti piece written in black marker on a light-colored wall. The text is in all-caps Greek: "ΔΕΝ ΧΩΡΑΩ ΠΟΥΘΕΝΑ". The letters are thick and somewhat irregular, characteristic of street art. The word "ΔΕΝ" is on the left, "ΧΩΡΑΩ" is in the middle, and "ΠΟΥΘΕΝΑ" is on the right. The final letter of "ΠΟΥΘΕΝΑ" is a stylized "Α" with a long tail that extends downwards and to the right.

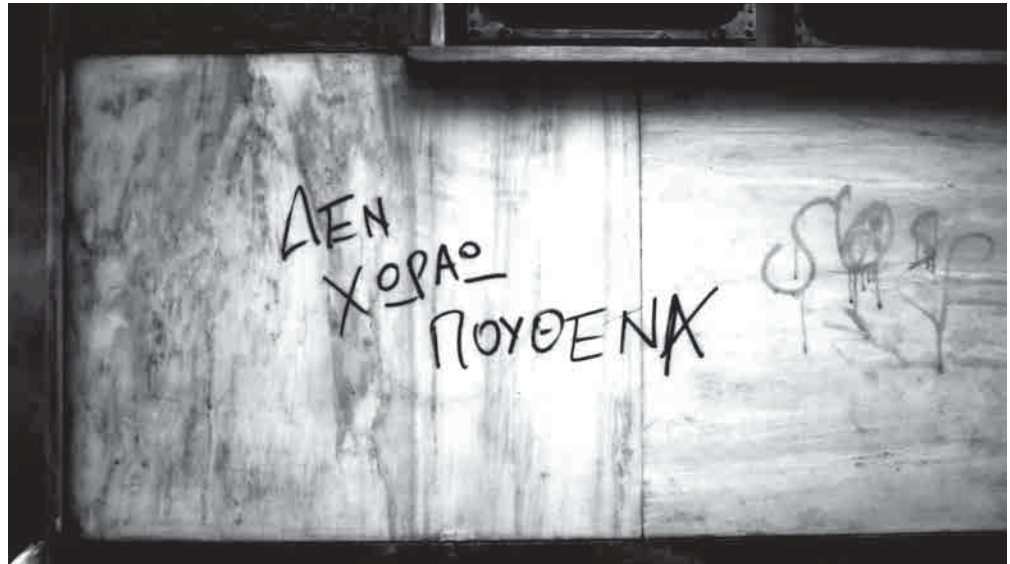
Είναι μια πραγματική φωτογράφιση ενός graffiti στο κέντρο της Αθήνας στην περιοχή των Εξαρχείων αγνώστου δημιουργού, που τη δανείστηκα για το συγκεκριμένο project και τον/την ευχαριστώ πολύ.

3.7 Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

Όπως ειπώθηκε παραπάνω, το φωτογραφικό υλικό είναι αποκλειστικά δικό μου, τραβηγμένο σε γειτονίες της Αθήνας και είναι όλο ασπρόμαυρο.

Οι φωτογραφίες τραβήχτηκαν εξαρχής ασπρόμαυρες και δεν υπέστησαν κάποια επεξεργασία χρώματος εκ των υστέρων. Αυτό έγινε καθώς η ασπρόμαυρη φωτογράφιση των συγκεκριμένων θεμάτων καταφέρνει να δώσει στο συνολικό αποτέλεσμα το ύφος, την ατμόσφαιρα και την ευαισθησία που θίγουν τα όσα είτε φωτογραφίζονται είτε πραγματεύονται μέσω των τραγουδιών. Επίσης, οι ασπρόμαυρες αυτές εικόνες, βρίσκονται σε χρωματική και αισθητική αρμονία με την υπόλοιπη εικόνα του βιβλίου το οποίο εμπλουτίζουν.

Αποφεύγεται κάθε περιττή πληροφορία και κάθε απόπειρα εντυπωσιασμού παρά μόνο δίνεται το θέμα αυτό καθαυτό, δίχως προσπάθεια ωραιοποίησης αλλά ούτε και εκβιασμού επιπλέον συναιθήματος.

3.8 Ο ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

Μετά από εκτενή έρευνα σε διάφορους Ελληνικούς εκδοτικούς οίκους για την κυκλοφορία του βιβλίου και του δίσκου, κατέληξα στις εκδόσεις Ogdoo Music Group.

Η εταιρεία Ogdoo Music Group ιδρύθηκε το 2011 με πρωταρχικό στόχο τη δημιουργία ενός δυναμικού και έγκυρου μέσου ενημέρωσης για τη μουσική και τον πολιτισμό γενικότερα, το www.ogdoo.gr. Εγχείρημα το οποίο επιτεύχθηκε αφού σήμερα το Ogdoo.gr είναι το μεγαλύτερο και το πιο αξιόπιστο ηλεκτρονικό μέσο για την ελληνική μουσική και τον πολιτισμό με διακεκριμένους δημοσιογράφους και παράγοντες του χώρου.

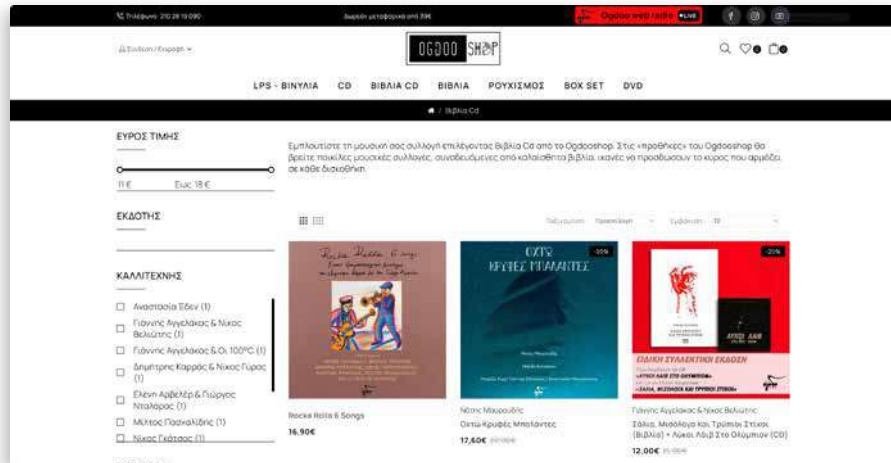
Ακολούθησε το 2014 η δημιουργία του Ogdoo Music, του δισκογραφικού σκέλους της εταιρείας, που γρήγορα έδωσε το στίγμα του, πραγματοποιώντας σημαντικές εκδόσεις κορυφαίων μουσικών έργων και περιστασιακά βιβλίων για τη μουσική.

Από το 2023, η εταιρεία μπήκε δυναμικά και στον χώρο των εκδόσεων βιβλίων μουσικού, λογοτεχνικού, παιδικού αλλά και ποικίλου περιεχομένου.

Εκτός από την κυρίως ιστοσελίδα του εκδοτικού Οίκου όπου γίνονται οι διάφορες ανακοινώσεις για τις νέες κυκλοφορίες του αλλά και το καλλιτεχνικό γίγνεσθαι, λειτουργεί παράλληλα και το Ogdoo Shop.

Πρόκειται για το ηλεκτρονικό κατάστημα του Ogdoo Music Group, στο οποίο οι επισκέπτες μπορούν να εξερευνήσουν τις κυκλοφορίες της εταιρείας. Υπάρχει η δυνατότητα αναζήτησης είτε βιβλίων είτε δίσκων βινυλίου και cd.

3.9 Το Logo

Επόμενο βήμα ήταν η μελέτη του ήδη υπάρχοντος λογοτύπου του Ogdoo Music Group και ο επανασχεδιασμός του.

REDESIGN ΛΟΓΟΤΥΠΟΥ

Παρατίθενται τα βήματα που έγιναν για το redesign του λογοτύπου του εκδοτικού, με τα βασικότερα από τα προσχέδια έως την τελική επιλογή του νέου logo.

αρχικά προσχέδια λογοτύπου

80 musicgroup   8° music group

8^omusic group   8^omusic group

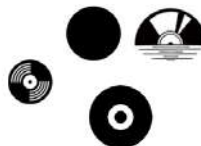
8^omusic group   8^omusic group

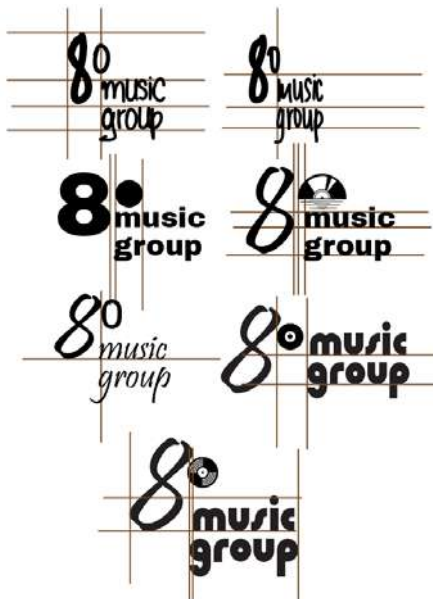
πειραματισμοί με διάφορες
γραμματοσειρές & σχέδια

Ακόμη μερικά προσχέδια...

8^omusic group

8^omusic group

Στο λογότυπο συμμετέχουν 2 γραμματοσειρές

- *Pristina* (Regular) για το 8
- **Classist Demo** (Regular) για το **music group**

εφαρμογή σε άλλα χρώματα και φόντα

black on red

white on black

red on white

white on red

black on white

white on black

red on white

Το ΒΙΒΛΙΟ

Στις επόμενες σελίδες παρουσιάζεται το βιβλίο που σχεδιάστηκε ως το κεντρικό θέμα της εργασίας

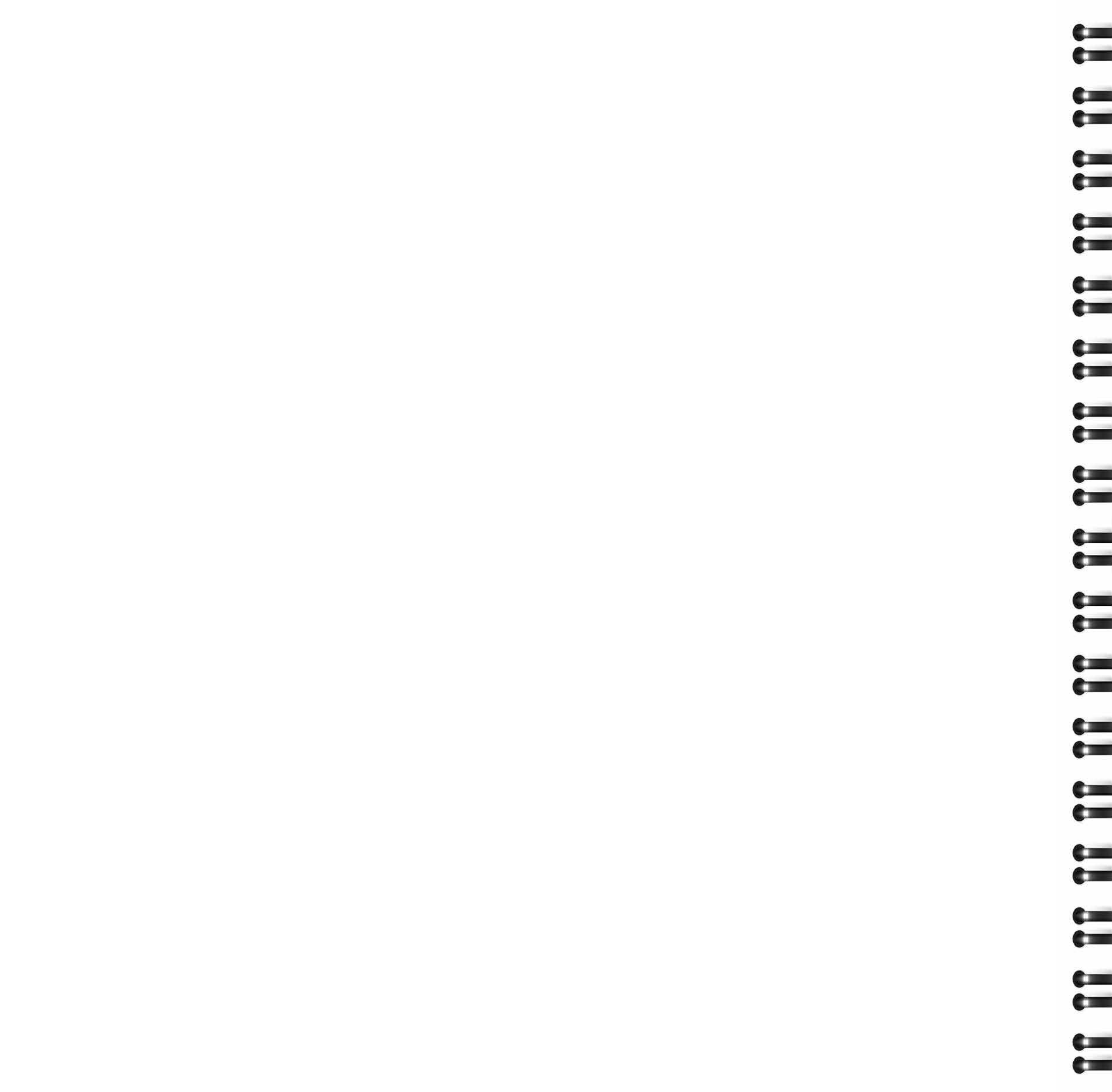
ΔΕΝ
ΧΟΡΑ^ο

ΠΟΥ ΘΕΝΑ

Κι όμως είμαι ακόμα εδώ

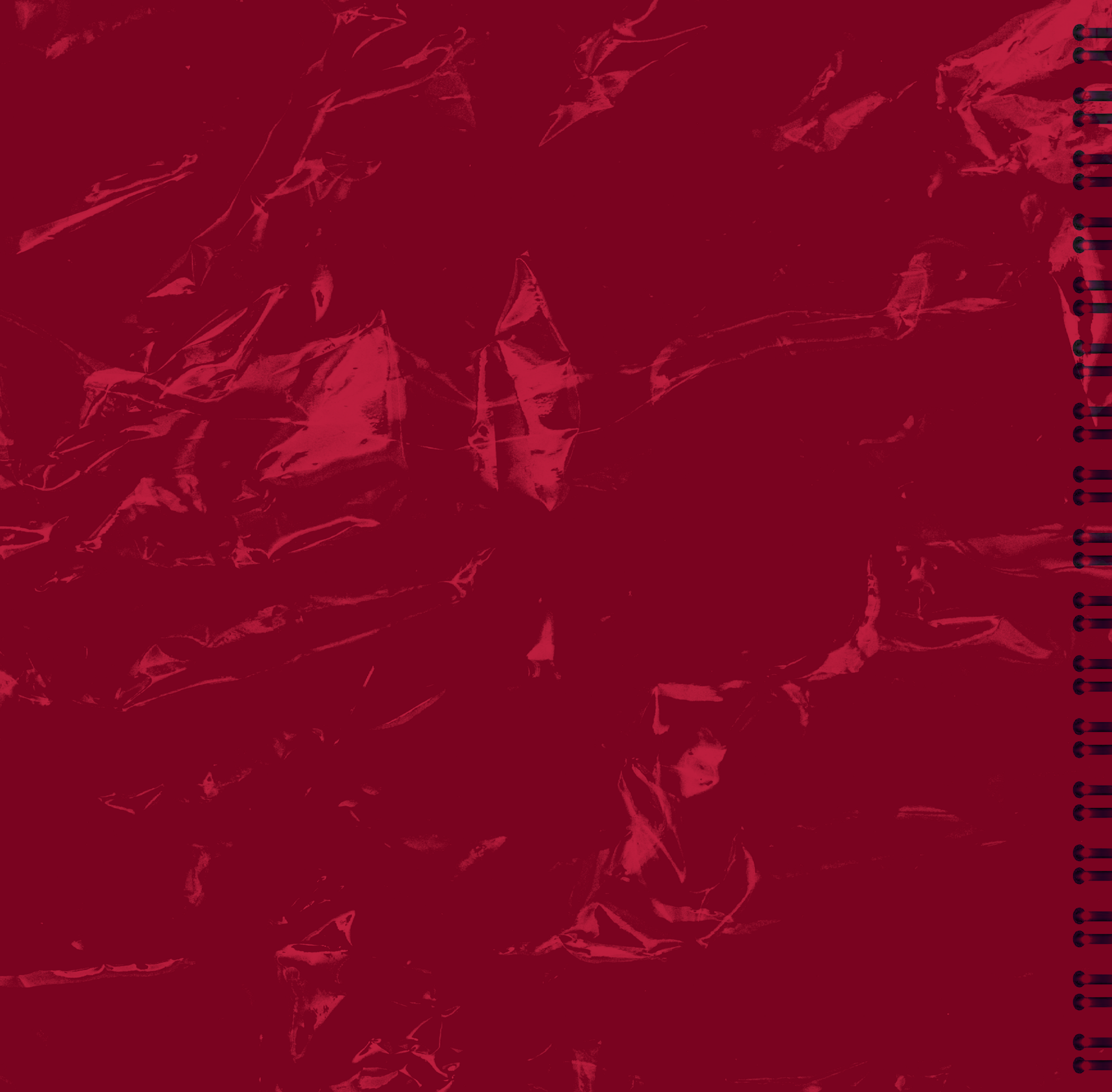

ΔΕΝ ΧΟΡΑΩ ΠΟΥΘΕΝΑ

Κι όμως είμαι ακόμα εδώ

ΔΕΝ

ΧΟΡΑΟ

ΠΟΥΘΕΝΑ

Τίτλος βιβλίου: Δεν χωράω πουθενά
Σχεδιασμός βιβλίου: Ελισσάβητ Νεονάκη
Εκτύπωση και βιβλιοδεσία: Τυπογραφείο MACART
Δημιουργία δίσκου βινυλίου: LoFi Concept
Στο πλαίσιο της Πτυχιακής Εργασίας της φοιτήτριας Ελισσάβητ Νεονάκη
Επιβλέπων καθηγητής: Πρόδρομος Μάνου
Τμήμα Γραφιστικής και Οπτικής Επικοινωνίας, κατεύθυνση Γραφιστικής
Σχολή εφαρμοσμένων τεχνών και πολιτισμού,
Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής
Αθήνα 2024

Εκδόσεις Όγδοο Music Group
Αθήνα: Ερμού 1
Τηλ 2102819090

<https://www.ogdoomusicgroup.gr/>

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση ή αναπαραγωγή του παρόντος έργου στο σύνολό του ή τμημάτων του με οποιονδήποτε τρόπο σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.2121/1993 και της Διεθνούς Σύμβασης Βέρνης-Παρισιού που κυρώθηκε με τον ν.100/1975 για τα Δικαιώματα Πνευματικής Ιδιοκτησίας.

Για εκείνους που οι φίλοι τους είναι **μαύρα πουλιά**
Για αυτούς που θα **ξαναέβαφαν** γαλάζια τη θάλασσα

Για όσους δεν χωράνε **πουθενά**

ΜΕΓΑΡΟΝ ΑΘΗΝΑΙ

Εισαγωγή

Το λεύκωμα που κρατάτε στα χέρια σας δημιουργήθηκε στο πλαίσιο της πτυχιακής μου εργασίας στο τμήμα Γραφιστικής και Οπτικής Επικοινωνίας σε μια προσπάθεια συνδυασμού όλων των δυνατών περισσότερων αντικειμένων του ενδιαφέροντός μου και θεμάτων που νιώθω να με αφορούν σε ένα τελικό αποτέλεσμα.

Πρόκειται για συλλογή και παρουσίαση κομματιών της ελληνικής δισκογραφίας και έρχεται μαζί με τον αντίστοιχο δίσκο βινυλίου που τα εμπεριέχει. Είναι ένα αφιέρωμα σε σκέψεις & συναισθημάτα που έχει μια μεγάλη μερίδα ανθρώπων **σήμερα, εδώ**. Είναι μια προσπάθεια έκφρασης (σχεδόν ξεσπάσματος) για θέματα που αφορούν αρκετούς συμπολίτες μας, ιδιαίτερα τη νέα γεννιά. Είναι μια συλλογή τραγουδιών όπου όλα μαζί στόχο έχουν να δώσουν φωνή σε όσους νιώθουν ότι ταυτίζονται μαζί τους.

Πρόκειται για ένα lyric book το οποίο φαινομενικά συνοδεύει τον δίσκο βινυλίου μαζί με τον οποίο έρχεται. Ωστόσο, δεν αποτελεί απλώς ένα βιβλίο αναγραφής συντελεστών και στίχων, αλλά ένα εικαστικό αντικείμενο, ένα ανεξάρτητο έργο, το οποίο μέσω του γραφιστικού του σχεδιασμού ευελπιστεί να αντανakλά το ύφος και το αίσθημα των κομματιών του δίσκου. Αρα, ίσως ουσιαστικά ο δίσκος συνοδεύει το λεύκωμα.

Τα τραγούδια που έχουν επιλεγεί είναι κομμάτια της ελληνικής δισκογραφίας με κοινωνικοπολιτικό ως επί τω πλείστον στίχο. Δεν ανήκουν στον ίδιο καλλιτέχνη, μουσικό είδος ή εποχή. Δε χρειάζεται να τους δοθεί μια ταμπέλα, αυτοπροσδιορίζονται μέσα από το περιεχόμενό τους και παρόλο που τα περισσότερα έχουν ένα rock / underground ύφος, δεν είναι αυτό που τα συνδέει.

Τα ενώνει ο λόγος για τον οποίο γράφτηκαν. Παρόλο που δεν μπορεί κανείς να τοποθετηθεί με βεβαιότητα πάνω στο γιατί έγραψε ένας καλλιτέχνης κάποιο τραγούδι, στα συγκεκριμένα είναι σαφές το συναίσθημα που θέλουν να μεταδώσουν.

Κοινός τους παρονομαστής είναι ένα συναίσθημα που μοιράζονται χιλιάδες άνθρωποι στον τόπο μας. Άλλα με οργή, άλλα με ηρεμία, άλλα με σαρκασμό, σατυρική διάθεση και υπονοούμενο και άλλα με αισιοδοξία, μιλούν όλα για τη δυσκολία της ζωής, εδώ. Την αγωνία για ένα μέλλον αβέβαιο, τον προβληματισμό για την κοινωνία και την ηθική της, το κυνήγι της ελευθερίας, της δημοκρατίας και της έκφρασης, και το αίσθημα αδικίας που βαραίνει κομμάτι της σημερινής μερδεμένης νεολαίας και όχι μόνο.

Κάπου εκφράζονται τάσεις φυγής και κάπου πείσμα για την αλλαγή αλλά πίσω από όλα τα τραγούδια μπορεί κανείς να φανταστεί ένα νέο άτομο που προσπαθεί να χτίσει το μέλλον του, να αγανακτεί και να περνά διαδοχικά από το ένα συναίσθημα στο άλλο. Είναι άλλωστε μια χρήσιμη και απαραίτητη διαδικασία. Ακόμα πιο ενδιαφέρον είναι το πού καταλήγουμε μετά από αυτή τη διαδικασία και τι συμπέρασμα θα έχει βγει.

Ως νέα στα πρώτα μου ανεξάρτητα βήματα και ταυτόχρονα σε μια εσωτερική ζύμωση και αναζήτηση ως προς το ποια ακριβώς θα είναι αυτά, ένιωσα ότι με το συγκεκριμένο θέμα ταυτίζομαι, αφού ζω σε αυτήν την πραγματικότητα, περνώ και εγώ από αυτά τα στάδια, και θέλησα να πατήσω πάνω σε αυτούς τους προβληματισμούς για να χτίσω την εργασία με την οποία θα ολοκληρωθεί αυτός ο κύκλος σπουδών μου και θα περάσω στο επόμενο στάδιο.

Σχεδόν συμβολικά λοιπόν, σχεδιάζοντας αυτό το project * Spoiler alert * είχα πάντα μέσα μου τη σκέψη ότι όντως μέσα από αυτές τις δυσκολίες θα τα καταφέρουμε. Παρόλο που δεν υπάρχει κάποια ιδιαίτερα αισιόδοξη κατακλείδα, η επιλογή των κομματιών με τη συγκεκριμένη σειρά παρουσίσεως και αυτόν τον τρόπο απόδοσης έχει γίνει για να δειχθεί ότι μέσα στον μόχθο υπάρχει το πείσμα και μέσα στο πείσμα τελικά η ελπίδα. Γιατί σκοπός δεν είναι να ακουστεί μια κραυγή (παρόλο που κάποιες φορές χρειάζεται μόνο αυτό), αλλά να γίνει σαφές ότι μετά από όλες τις εμπειρίες και τα συναισθήματα στο τέλος θα τα καταφέρουμε. Σήμερα. Εδώ.

Τη στιγμή έκδοσης και κυκλοφορίας του βιβλίου ζούμε στην Ελλάδα του 2024 και όμως τα νοήματα, τα παράπονα, τα "κατηγορώ" που εκφράζονται στα παρακάτω τραγούδια είναι πιο επικαιρα απο ποτέ. Αυτό αποτελεί άλλη μια ένδειξη ότι στη χώρα μας δυστυχώς κάποιες καταστάσεις και προβλήματα είναι διαχρονικά. Ωστόσο, ακόμα και γυρνώντας γύρω από τα ίδια, μοιάζει να μη φεύγει ποτέ αυτός ο θυμός που φέρνει το πείσμα, την αποφασιστικότητα ακόμα και την ελπίδα. Ποτέ δε φεύγει η ελπίδα για την αλλαγή, ή τουλάχιστον δεν θα έπρεπε να φεύγει. Όλα αυτά εκφράζονται μέσα από το συγκεκριμένο project. Φυσικά, τα κομμάτια που έχουν επιλεγεί είναι μόνο ένα μικρό δείγμα από τις άφθονες ελληνικές δημιουργίες της μουσικής σκηνής εμπνευσμένες από τα θέματα αυτά. Παρόλα αυτά, έγινε - με μεγάλη δυσκολία - μια επιλογή 10 τραγουδιών που καταφέρνουν να δώσουν στο κοινό να καταλάβει τις καταστάσεις που αντιμετωπίζουμε οι άνθρωποι στον τόπο αυτόν, όλο το φάσμα των σκέψεων, των φάσεων και των συναισθημάτων από τα οποία περνάμε, αλλά και των ερωτημάτων τα οποία θέτουμε στους εαυτούς μας - ρητορικών και μη.

Το στήσιμο και ο σχεδιασμός του βιβλίου έχει γίνει έτσι ώστε ο αναγνώστης να μπορεί να λαμβάνει τη συνολική εμπειρία ακούγοντας παράλληλα τα τραγούδια από τον δίσκο και διαβάζοντας τους στίχους.

Η σειρά των κομματιών παίζει επίσης ρόλο στη μετάδοση του συνολικού μηνύματος. Έτσι, με τρόπο αλτρουιστικό αυτά τα 10 έργα σημαντικών ελλήνων καλλιτεχνών ενώθηκαν σε ένα εννιαίο project που τα φέρνει κοντά ώστε συνεργαζόμενα να καταφέρουν ακόμα μεγαλύτερη συγκίνηση, προβληματισμό, αντίδραση.

Ο κάθε στίχος έχει ξεχωριστό χαρακτήρα και μορφή. Τα λόγια έχουν τη δική τους δύναμη, κίνηση και υφή. Ελπίζω να νιώσετε.

Τροφή, περιουσία, εργασία, εκβιασμός

ζωή, δημοκρατία, βασισμός, σπιτήρα

έχω μια θέση να δουλένω, να μου χτυπάν και να χορεύω

θα σου ζητήσω συγγνώμη που σε μεγάλωσα εδώ

Αξιοπρέπεια κι αρχές λείπουν ταξίδι

τα θεμέλιά μας τα τραντάζουν

ΔΕΝ ΧΩΡΑ ΠΟΥΘΕΝΑ

κι αν και ήμουν ακόμα 13 κι πήδνε τα παθιά

Κι όμως είμαι ακόμα εδώ

Μα πού να πάμε αφού ακόμα είμαστε εδώ και πολεμάμε

Α όψη

- 1 Ο τελευταίος να κλείσει την πόρτα
- 2 Πού να πάμε;
- 3 Πλάτανος
- 4 Παράβαση
- 5 Παιρίδα

σε μιλάμε, πληκτρολογούμε να μαζαίνουμε τα νέα

Πρέπει στα δέντρα τ' οξύγονο μας να τα γεννάμε εκεί

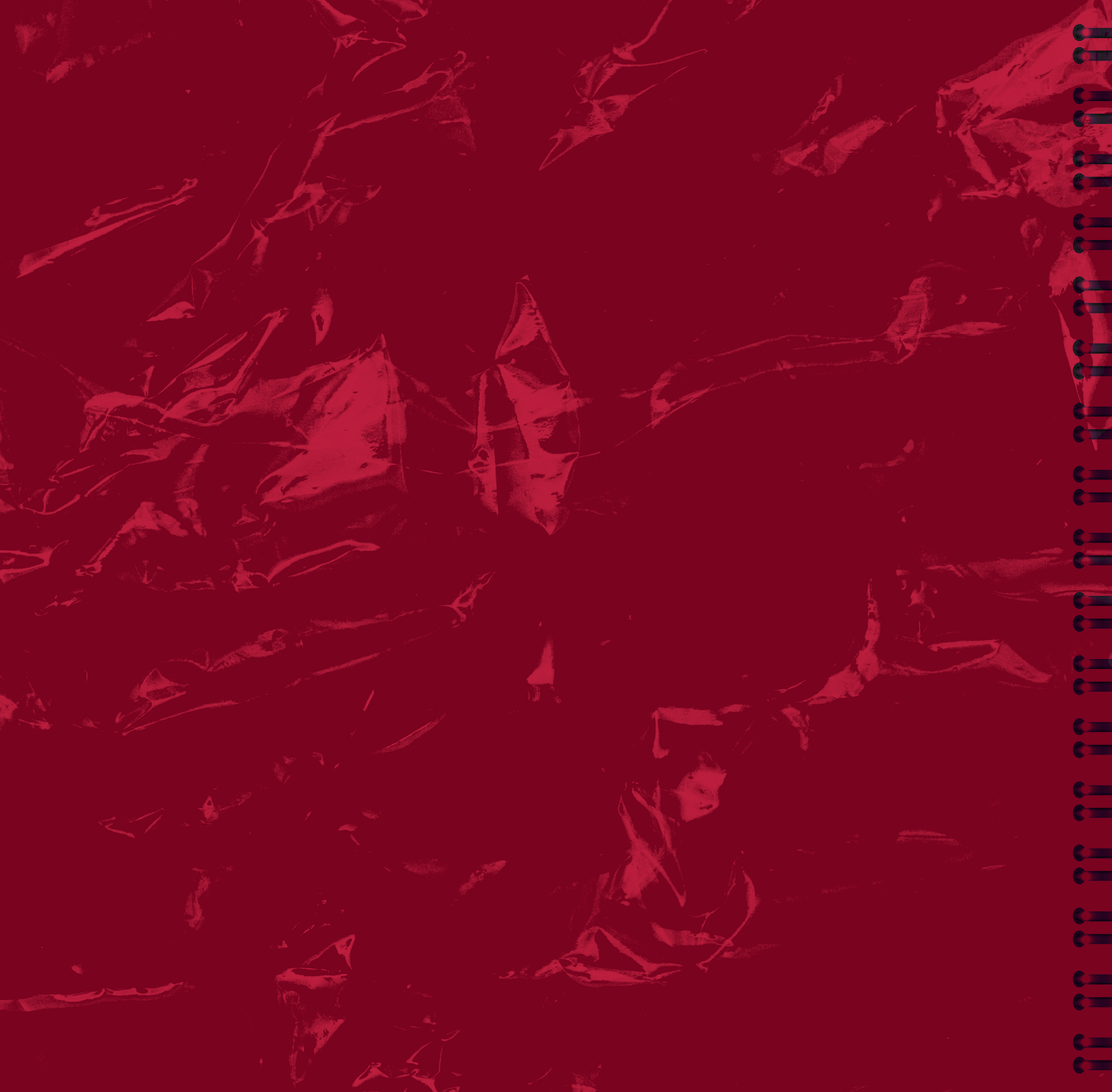
στο φως γεράκι - κάτω στο ημίφως

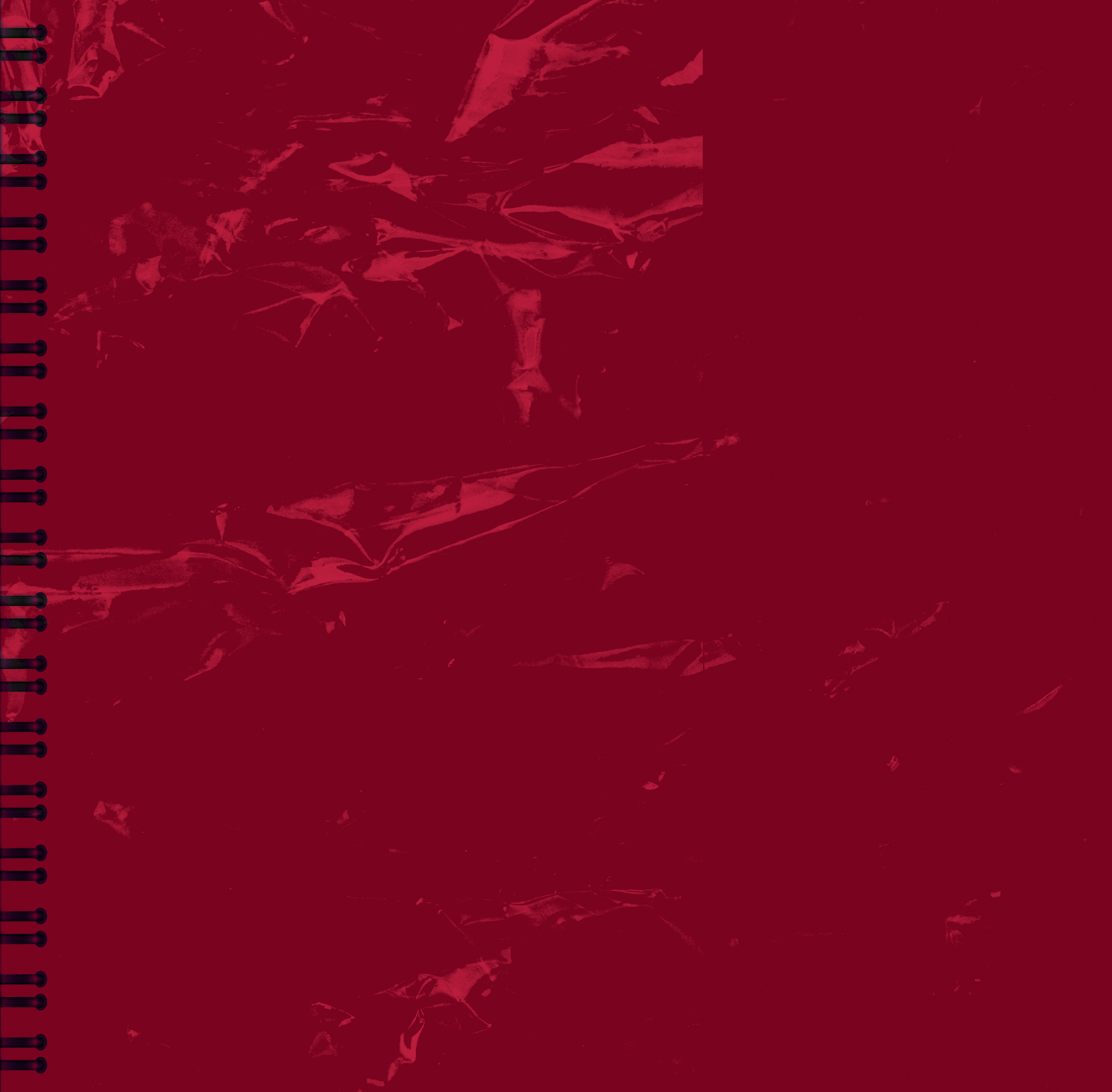
Για μας, για μια ζωή πιο λεύτερη πιο νέα

παιδί εικό σου και με ελιόγενες νύχτα

Δεν πα να μας χαλάν τα πιο όμορφα μας χρόνια, κι αυτοί που μας μιλούν πωρξέλουν το καλό μας

έβλω τον ήλιο και οξυγόνο κι αυτό το μέλλον με ελπίδα ν' ανταμώνω

Ο τελευταίος να κλείσει την πόρτα

Στίχοι, μουσική, ερμηνεία: Κώστας Λειβαδάς

2010

Αν η καταιγίδα δε με ξεκάνει
η κυβέρνηση τότε θα το κάνει
Αυτός ο στίχος γυρνάει στο μυαλό μου
έτσι όπως ψάχνω το σφυγμό μου στο φως

Πώς μεγαλώνει ο μικρός ανιψιός μου .(?)
έτσι επικίνδυνη που έγινε η παλιά γειτονιά
και το δημόσιο σχολείο *Ρ. Ν. Α. Δ.*
Ίσχυροι με κινητά και πατίνια παντού
δίπλα στους dealers αλωνίζουν κοπάδι

Σ' έναν ατέλειωτο πεζόδρομο εστία του κακού

*Να μην ξεχάσω *Να θυμηθώ
για τόσα πράγματα να μην ανησυχώ
*Να μην ξεχάσω *Να θυμηθώ
για τόσα πράγματα να μην ανησυχώ

Ο τελευταίος να κλείσει την πόρτα
Ο τελευταίος να κλείσει την πόρτα
να κλείσει την πόρτα

Αριστουργήματα ευρώ 6 κι 80
σκισμένο νάυλον μες στις εφημερίδες
Οι θησαυροί του Σολομώντα
σκληρά ρεμπέτικα και σως για τις γαρίδες

Μόνο ό,τι παίζει στην τηλεόραση υπάρχει
μόλις χαθεί απ'τις οθόνες δεν υπήρξε ποτέ
Οι θύτες *ατιμώρητοι ηγεγρόφου*
μια μαύρη τρύπα εξαφανίζει την αλήθεια στο χθες
Από πού έρχομαι να δω και πού πάω

Σκιάχτρα και πιόνια μ' εμποδίζουν, προβολείς και σκιές

*Να μην ξεχάσω *Να θυμηθώ
για τόσα πράγματα να μην ανησυχώ
*Να μην ξεχάσω *Να θυμηθώ
για τόσα πράγματα να μην ανησυχώ

Ο τελευταίος να κλείσει την πόρτα
Ο τελευταίος να κλείσει την πόρτα
να κλείσει την πόρτα

Κάθε απόγευμα περνάω απ' την Πεντέλη
καμένα πεύκα, *μαύροι* θάμνοι, τρομαγμένοι λαγοί
σπασμένα νεύρα, οργή και θλίψη
και αγωνία για το σπόρο που θα μπει στην πληγή

Πώς ξεφυτρώσανε εδώ αυτά τα σπίτια,
Ποιος προστατεύει τελοσπάντων πες μου ποιον κι από τι;
Όποιος προλάβει, ό,τι προλάβει
ναρπάξει τρέχει και τι ψάχνεις μες στην κόλαση αυτή
για να σωθούμε μου λέει η Λίνα
Πρέπει σα δέντρα τ' οξυγόνο μας να το γεννάμε εμείς

Σου έχω άσχημα νέα Αθήνα
και θα στα πω:
Δε βλέπω να 'χεις άλλο χρόνο ζωής

Να θυμηθώ
Για τόσα πράγματα να μην ανησυχώ
Να μην ξεχάσω, να θυμηθώ
για τόσα πράγματα να μην ανησυχώ

Ο τελευταίος να κλείσει την πόρτα
να κλείσει την πόρτα
Ο τελευταίος να κλείσει την πόρτα
να κλείσει την πόρτα
να κλείσει την πόρτα

Ο τελευταίος να κλείσει την πόρτα
να κλείσει την πόρτα
να κλείσει την πόρτα.

ΠΟΥ ΝΑ ΠΑΜΕ

Σίχοι, μουσική, ερμηνεία: Φίλιππος Πλιάτσικας

2012

Παγώνουν κάθε βράδυ οι καρδιές κάτω απ' αυτό το φως.
Πιστεύουμε σε ψεύτικες φωνές που ακούγονται αλλιώς.
Παγώνουν κάθε βράδυ οι καρδιές στην πόλη τον αχό
κι άμια θέλεις να σ' ακούσω βγες να φύγουμε από 'δω...

Μα **Πού** να πάμε που 'χει αρχίσει να νυχτώνει και φοβάμαι, πού να πάμε;

Μα **Πού** να πάμε που εδώ και χρόνια έχω παγώσει και λυπάμαι, πού να πάμε;

Μα **Πού** να πάμε που τον ορίζοντα έχουν κλείσει και χτυπάνε, **Πού να πάμε;**

Μα πού να πάμε

οι άνθρωποι δίπλα δεν αντέχουν και λυγάνε, πού να πάμε;

Κι όλες τις μεγάλες διαδρομές, τα δανεικά φτερά
χιλιάδες πληρωμένες αγκαλιές δε βγάζουν ποσθενά

Καίγονται τα βράδια οι καρδιές στους δρόμους του χαμού

κι άμια θέλεις να σ' ακούσω βγες να φύγουμε για α λ ο ύ

Μα **πού να πάμε** που 'χει αρχίσει να νυχτώνει και φοβάμαι, πού να πάμε;

Μα πού να πάμε που ε δ ώ κ α ι χ ρ ό ν ι α έχω παγώσει και λυπάμαι, πού να πάμε;

Μα πού να πάμε από παντού μας έχουν ζωσει και χτυπάνε, πού να πάμε;

Μα πού να πάμε, να βρούμε αλλιώς φτερά για να πετάνε

πού να πάμε;

Μα πού να πάμε που τον ορίζοντα έχουν κλείσει και χτυπάνε, πού να πάμε;

Μα πού να πάμε αφού **ακόμα είμαστε εδώ και πολεμάμε**, πού να πάμε;

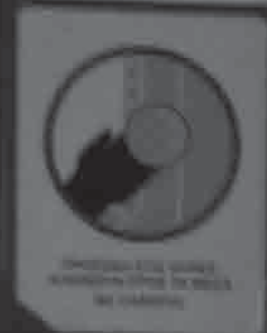
Μα πού να πάμε οι άνθρωποι γύρω δεν αντέχουν και λυγάνε
πού να πάμε;

Μα πού να πάμε **θα βρούμε αλλιώς φτερά για να πετάμε,**
πού να πάμε;

OYAN H TUNTA JEN
 ANKUTU AY TUBA FA
 S LAYI BAJU YU YUWU STOPAA
 T TPAH- H H VOM HOSHO
 P ANKUTU TAWI HOPFA ME
 YA KEMPA

ΕΡΗΜΩΣΕ ΟΛΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ

κάποτε εδώ γλεντούσανε

όλοι και τραγουδούσανε

γύρω από τον Πλάτανο

Φύγαμε όλοι και μαραζώνει το χωριό
Αφού μας στήσανε παγίδα οι μεγάλοι
Σαν τα ποντίκια στο τυρί με το κεφάλι
Για μία πόλη πιαστήκαμε όλοι χέρι χέρι μες στη φάκα
όλες οι τράπεζες μαζί να σπάνε πλάκα

ΚΑΙ ΜΑΣ ΑΡΕΣΕΙ

να ζούμε αδιάφοροι στο πλήθος σπρωγμένα
και να αναπνέουμε τα δάση τα καμένα

Ομιλίες, όλα τα κόμματα μαζί ένα σινάφι
κβουν συντάξεις και μισθούς με το Ξυράφι
και οι ειδήσεις παραπλανεύτρες που ποτίζουν τις αισθήσεις
¹να μεγαλώσουν, ²να ωριμάσουν
και να ³γίνουν παραισθήσεις
"Κι όλα ωραία" εδώ στην πόλη έχουμε γίνει μια παρέα
που δε μιλάμε,

ΠΛΗΚΤΡΟΛΟΓΟΥΜΕ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΟΥΜΕ ΤΑ ΝΕΑ

Και λίγα λόγια για την ώραία "αστυνομία"
που καυχιέται πως προστατεύει τον πολίτη και το κράτος
για να κυλάει η ζωή μας ομαλά

Κι αν κάνει κέφι, βγάζει πιστόλι
και περήφανα σκοτώνει
κάποιον αθώο, ένα μιάτσο δολοφόνοι
χωρίς αιτία,

γιατί η ταυτότητά τους γράφει ΕΞΟΥΣΙΑ

ΕΡΗΜΩΣΕ ΟΛΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ

κάποτε εδώ μεθούσανε

όλοι και τραγουδούσανε

γύρω από τον Πλάτανο

Παράβαση

Στίχοι: Γεράσιμος Ευαγγελάτος
Μουσική: Θέμης Καραμουρατίδης
Ερμηνεία: Νατάσσα Μποφίλιου
2023

ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΚΟΨΗ ΚΑΛΑ ΤΗΝ ΞΕΡΩ

να μη φουντάρω θα καταφέρω,

ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΟΨΗ ΚΑΛΑ ΓΝΩΡΙΖΩ

από την κούνια μου τη σφουγγαρίζω...

ΑΥΤΗ ΤΗ ΧΩΡΑ

την έχω χτίσει

την έχω κλάψει

την έχω βρίσει,

ΑΥΤΟ ΤΟ ΧΩΜΑ

το έχω φιλήσει

το έχω λατρέψει,

το έχω συγχωρήσει.

Από το αίμα τόσων προγόνων

βγαίνω στον κόσμο μ' ενοχές αιώνων

κι είμαι μεγάλος πια στα σαράντα

για να πληρώνω βερεσέ τα πάντα.

ΑΥΤΗ Η ΧΩΡΑ

μ' έχει γεράσει

κι αυτή η μπόρα αυτή δε λέει να περάσει,

σηκώνω πλάτη,

σηκώνω στήθος

στο φως γεράκι - κότα στο ημίφως

Αυτή τη χώρα τι να την κάνω

αυτή με σπρώχνει στο αεροπλάνο,

ούτε ποιος είμαι, ούτε που πάω

δεν ξέρω,

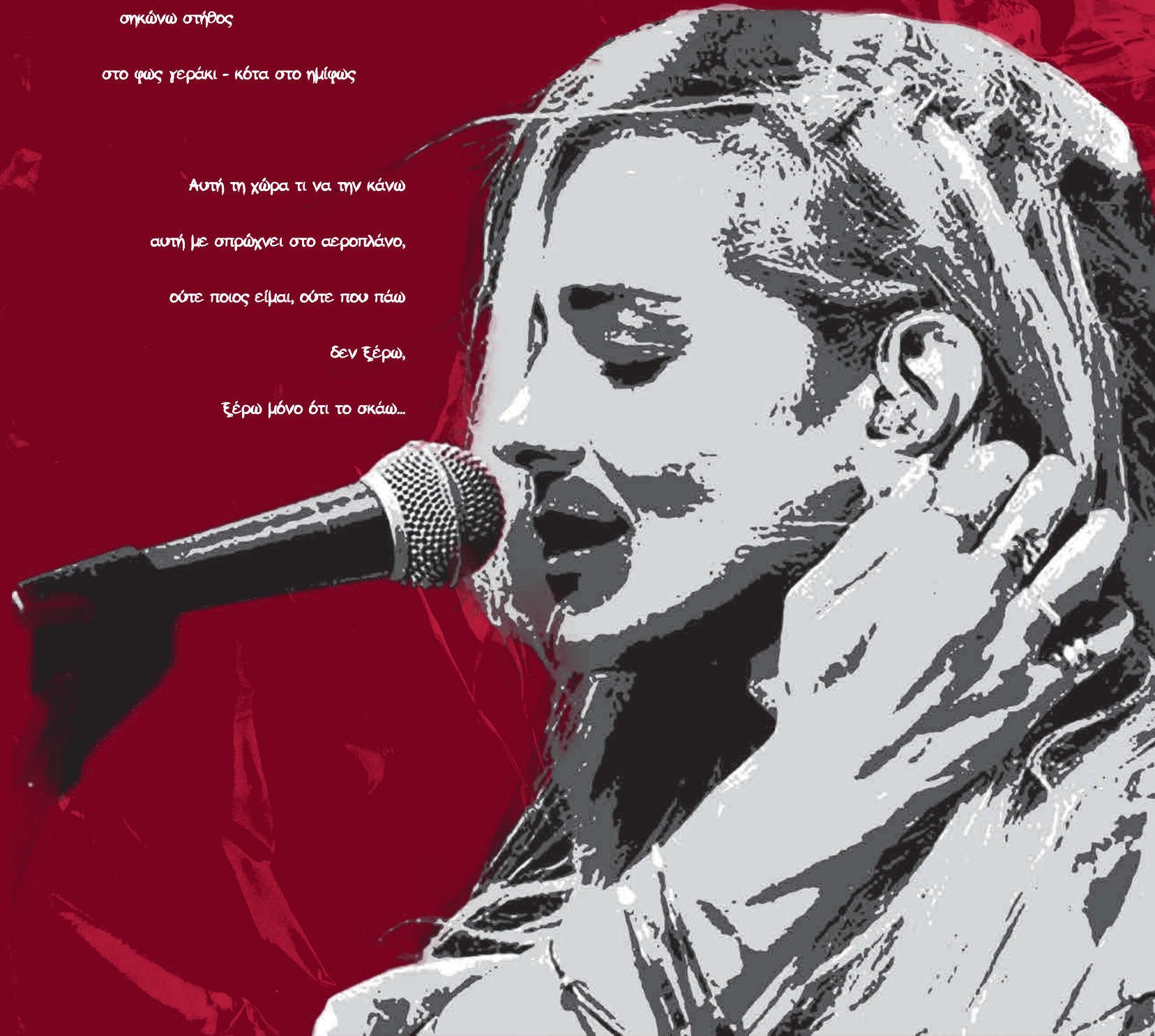
Ξέρω μόνο ότι το σκάω...

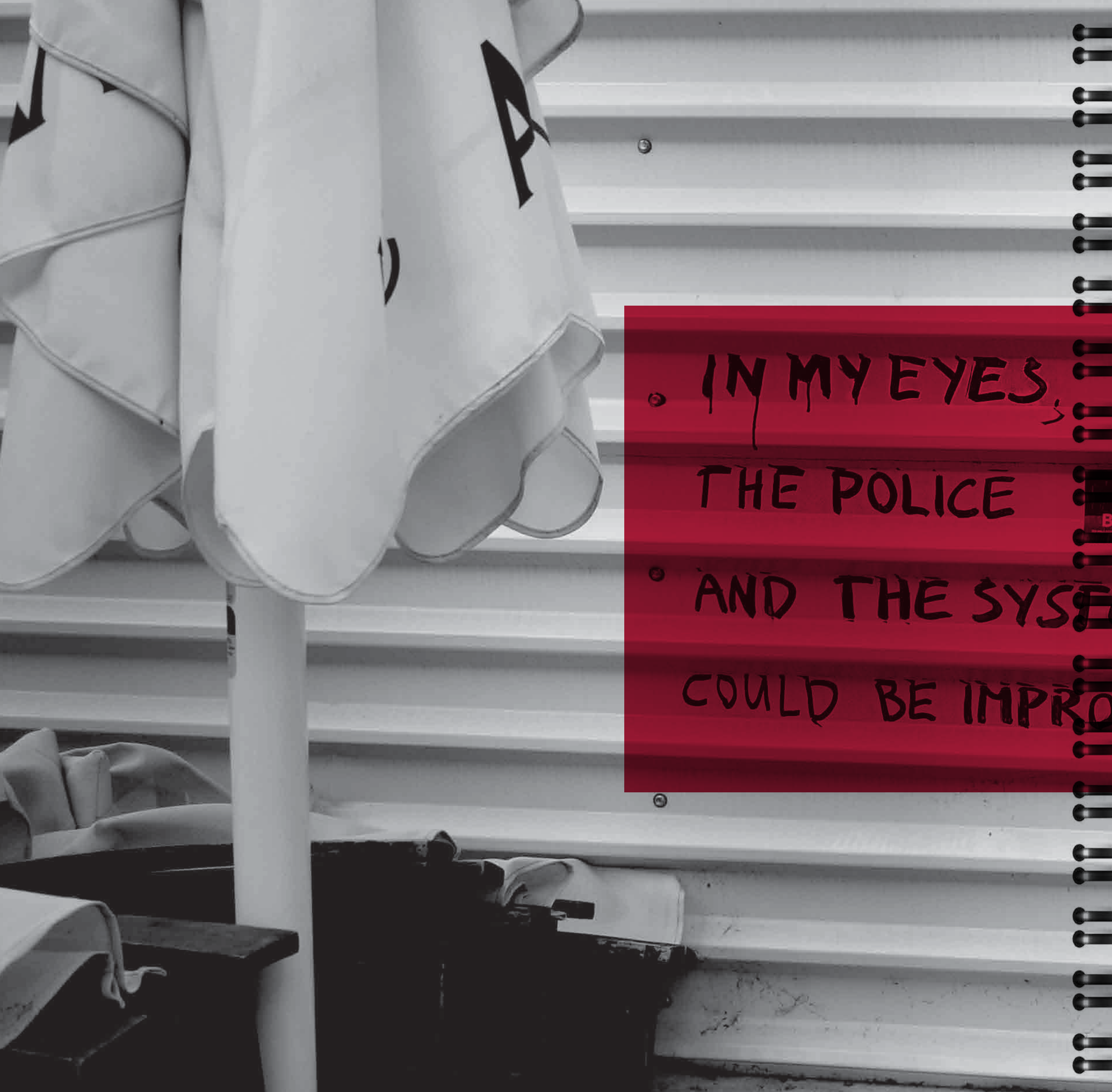
ΚΙ ΑΝΤΕ ΓΑΜΗΣΟΥ ΠΟΥ Σ' ΑΓΑΠΑΩ

θα με στοιχειώνεις όπου και να πάω,

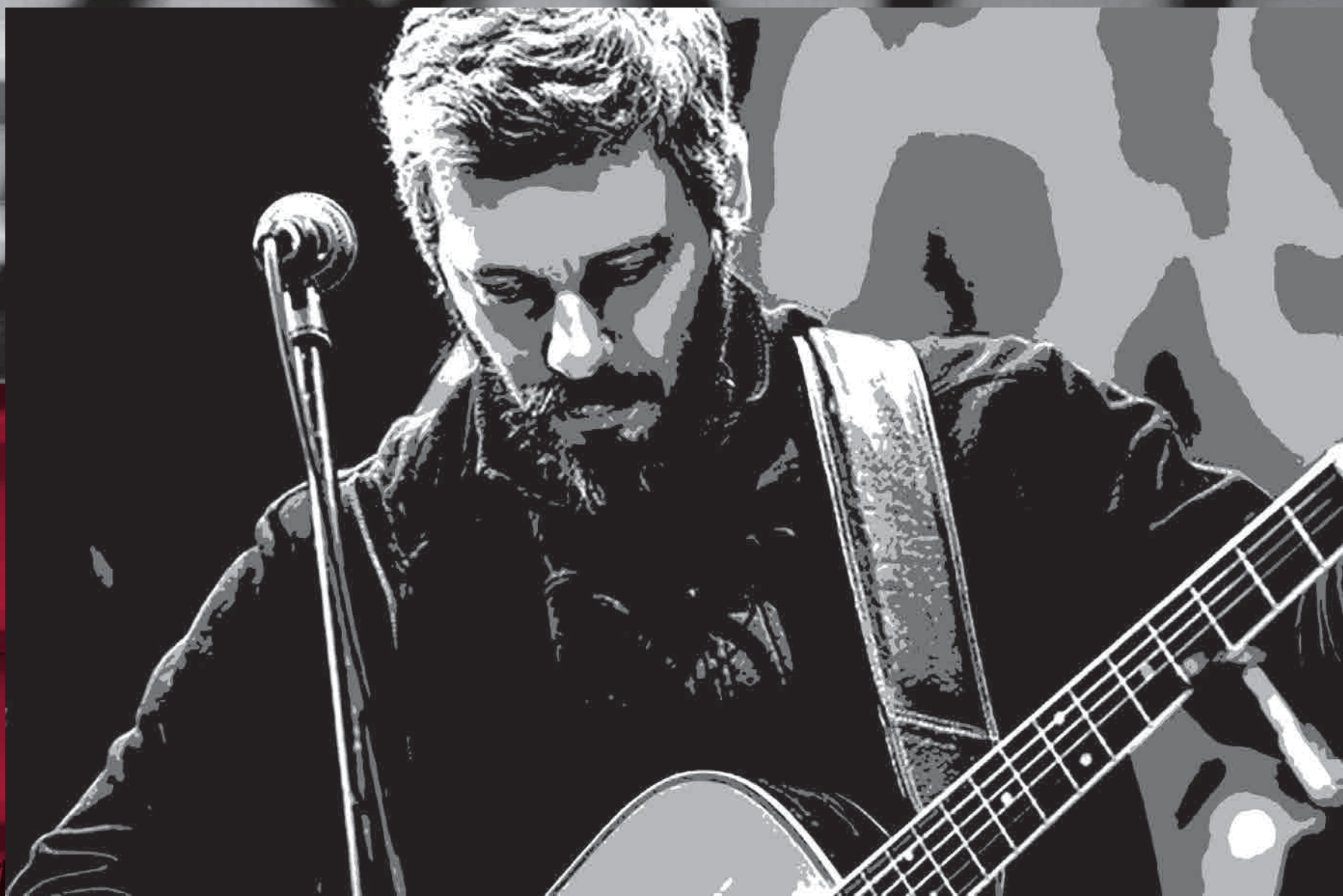
τα όνειρά μου στη στάχτη ρίχτα

παιδί δικό σου και με διώχνεις νόχτα...

• IN MY EYES,
THE POLICE
• AND THE SYSTEM
COULD BE IMPROVED

EM THEY R
LOVED,

Πατρίδα

Στίχοι, μουσική, ερμηνεία: Αλκίνοος Ιωαννίδης

2011

Λοιπόν αγρίεψε ο κόσμος σαν καζάνι που βράζει,
σαν το αίμα που στάζει, σαν ιδρώτας θολός.
Πότε πότε γελάμε, πότε κάνουμε χάζι
και στα γέλια μας μοιάζει να γλυκαίνει ο καιρός.
Μα όταν κοιτάζω τις νύχτες τις ειδήσεις να τρέχουν
Ξέρω ότι δεν έχουν νέα για να μου πουν.
Ήμουν εγώ στη φωτιά, ήμουν εγώ η φωτιά
είδα το τέλος με τα μάτια ανοιχτά.

Είδα τον πόλεμο φάτσα, τη φυλή και τη ράτσα
προδομένη από μέσα απ' τους πιο πατριώτες
να χουν τη μάνα μου αιχμάλωτη με το όπλο στο στόμα
τα παιδιά τους στολίζουν σήμερα τη Βουλή.
Κάτω από ένα τραπέζι, το θυμάμαι σαν τώρα,
με μια κούπα σταφύλι στου βομβαρδισμού την ώρα
είδα αλεξίπτωτα χίλια στον ουρανό σαν λεκέδες
μου μιλούσε ο πατέρας μου να μη φοβηρώ.

*“Κοίταξε τι ωραία που πέφτουν,
τι ωραία που πέφτουν”*

Είδα γονείς ορφανούς, ο ένας παππούς απ' τη Σμόρνη
στη Δράμα πρόσφυγας πήγε να βρει βουλγάρικη σφαίρα
κι ο άλλος Κύπριος φυγάς στο μαύρο τότε Λονδίνο
στα είκοσι επτά του στα δύο τον κόψανε οι Ναζί.

Είδα μισή Λευκωσία, βουλιαγμένη Σερβία
στο Βελιγράδι ένα φάντασμα σ' άδειο ξενοδοχείο
αμερικάνικες βόμβες και εγώ να κοιμάμαι
αύριο θα τραγουδάνε στις πλατείες τη γιορτή.

Είδα κομμάτια το κρέας μες στα μπάζα μιας πόλης

ΕΙΔΑ ΤΑ ΧΕΡΙΑ, ΤΑ ΠΟΔΙΑ, ΠΕΤΑΜΕΝΑ ΣΤΗ ΓΗ.

Είδα να τρέχουν στο δρόμο με τα παιδιά τους στον ώμο
κι εγώ τουρίστας με βίντεο και φωτογραφική.

“Πατρίδα για μένα είναι η δύναμη που σε γεννά και σε κρατά ζωντανό, δίνοντας ή ζητώντας σου συνεχώς ζωή, σχηματίζοντας την εικόνα και την ταυτότητά σου, ενδυναμώνοντάς σε ώστε να μπορείς ν' αγαπάς τον άλλον άνθρωπο και τη δική του πατρίδα. Είναι η αφειτηρία και ο προορισμός, η μέγιστη δύναμη της νοσταλγίας, που σε καθορίζει σαν άτομο και σαν σύνολο, αποκαλύπτοντας το μεγαλείο και τη μικρότητά σου και σε αναγκάζει, αν είσαι σοβαρός, να μην καυχιέσαι γι' αυτήν, ούτε να τη θεωρείς «καλύτερη» από τις πατρίδες των άλλων.

"Κόντεψα να φύγω από την Ελλάδα τρεις φορές τα τελευταία χρόνια. Τι θα έβαζα σε μια μικρή αποσκευή; Τι θα κρατούσα από τον τόπο, την εποχή και τον εαυτό που θα άφηνα; Πώς συσκευάζονται ο δρόμος, ο χρόνος και ο πόνος, όσα δηλαδή κάνουν τον κάθε έναν μας αυτό που είναι; Ποια είναι τα απολύτως απαραίτητα; Αυτά που, για να χωρέσουν, πρέπει να αφαιρεθεί κάτι άλλο; Όπως, φεύγοντας βιαστικά οι πρόσφυγες, παίρνουν μαζί τα στέφανα και τις φωτογραφίες τους, έτσι εκλείσα στη Μικρή Βαλίτσα κάποια λαϊκά τραγούδια, μαζί με εικόνες του προσώπου και του καιρού μας. Επιστρέφοντας χωρίς να έχω φύγει, την ανοίγω πάλι, για να βρω μικρά κομμάτια μνήμης, τη θολή συνείδηση της τωρινής στιγμής και την προσμονή της μέρας που θα έρθει - κι ας μην έρθει. Όλα μαζί ανάκατα, μπερδεμένα, στριμωγμένα κι ακριβά."

Εδώ στην άσχημη πόλη που απ' την ανάγκη κρατιέται
ένας λαός ρηκαγμένος μετάρια ντόπιας ζητάει

Ολυμπιάδες

κι η χώρα ένα γραφείο τελετών.

Θα σου ζητήσω συγγνώμη που σε μεγάλωσα εδώ.

Τους είχα δει να γελάνε οι μπάτσοι
κι απ' την Ομόνοια να πετάν δακρυγόνα στο πυροσβεστικό
στο παράθυρο εικόνισμα άνθρωποι σαν λαμπάδες
και τα κανάλια αλλού να γυρνούν το φακό.

Και είδα ξεριζωμένους να περνούν τη γραμμή
για μια πόρνη φτηνή ή για καζίνο και πούρα.
Έτσι κι αλλιώς μπερδεμένη η πίστη μας, η καμένη,
ο Σολωμός με Αθηναί και την καρδιά ανοιχτή.

Δε θέλω ο εαυτός μου να 'ναι τόπος δικός μου
Ξέρω πως όλα αν μου μοιάζαν, θα 'ταν αγέννητη η Γη
δε με τρομάζει το τέρας ούτε κι ο άγγελός μου
ούτε το τέλος του κόσμου.

ΜΕ ΤΡΟΜΑΖΕΙΣ ΕΣΥ.

Με τρομάξεις, ακόμα,

ΟΠΑΔΕ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ

ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΣΚΥΛΕ, ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΜΑΓΚΑ

ΔΙΕΡΜΗΝΕΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, ΡΑΣΟΦΟΡΕ ΓΚΟΥΡΟΥ

ΤΣΟΛΙΑΔΑΚΙ ΦΤΙΑΓΜΕΝΟ, ΠΡΟΣΚΟΠΑΚΙ ΧΑΜΕΝΟ

προσεύχεσαι και σκοτώνεις

τραυλίζεις ύμνους οργής

Έχεις πατρίδα το φόβο, γυρεύεις να βρεις γονείς

μισείς το μέσα σου ξένο.

ΚΙ ΟΧΙ, ΔΕΝ ΚΑΤΑΛΑΒΑΙΝΩ

ΔΕΝ ΞΕΡΩ ΠΟΥ ΠΑΤΩ ΚΑΙ ΠΟΥ ΠΗΓΑΙΝΩ.

Είναι η παράδοση που σου παραδόθηκε για να την αλλάξεις πριν να την ξαναδώσεις, αποδεικνύοντας πως δεν έζησες μάταια, και χαρίζοντας τα έργα των χειρών σου στους επόμενους. Μια ανεκτίμητη ενέργεια, που μπορείς όμως να ξοδέψεις μισώντας, με την ψευδαίσθηση πως την υπηρετείς, ενώ άλλα συμπλέγματά σου τρέφεις. Ή να τη μεταχειριστείς προς ίδιον όφελος, με αποτέλεσμα να την τραυματίσεις, τραυματίζοντας τον εαυτό σου."

Α Ιωαννίδης

ΟΙ ΛΕΞΕΙΣ

Με τόσα ψέματα
Alkinoos Ioannidis

INTRO: 1-295 IN BASS - IN PERC

Al: Για την Ελισάβετ,
με την αγάπη σου
Αλκίνοος Ιωάννης

Ac: Δεσσογιάννη

PNO: 11) 6) 2024

INTRO 2: BASS & PERC PNO

"Η αφορμή για την οποία γράφεται κάτι συνήθως είναι λιγότερο σημαντική της ίδιας της καταγραφής, όταν αυτή η καταγραφή καταφέρνει να καλύψει την ανάγκη του ανθρώπου που θέλει να διηγηθεί κάτι"

"Το γεγονός για το οποίο γράφτηκε ένα τραγούδι, συνήθως δε με αφορά ιδιαίτερα. Με αφορά ο τρόπος που αυτό το γεγονός περνάει μέσα από ένα τραγούδι και έρχεται και γίνεται δικό μου **βίωμα**, ως ακροατή"

Α. Ιωαννίδης

ΟΔ
ΑΜΕΡ
ΑΜΕΡ

ΑΠΟ

219
2-16

ΕΚΑΤΑ
ΑΜΕΡ

ΟΣ
ΙΚΗΣ
ΙΚΙΣ

ΕΤΑΝ

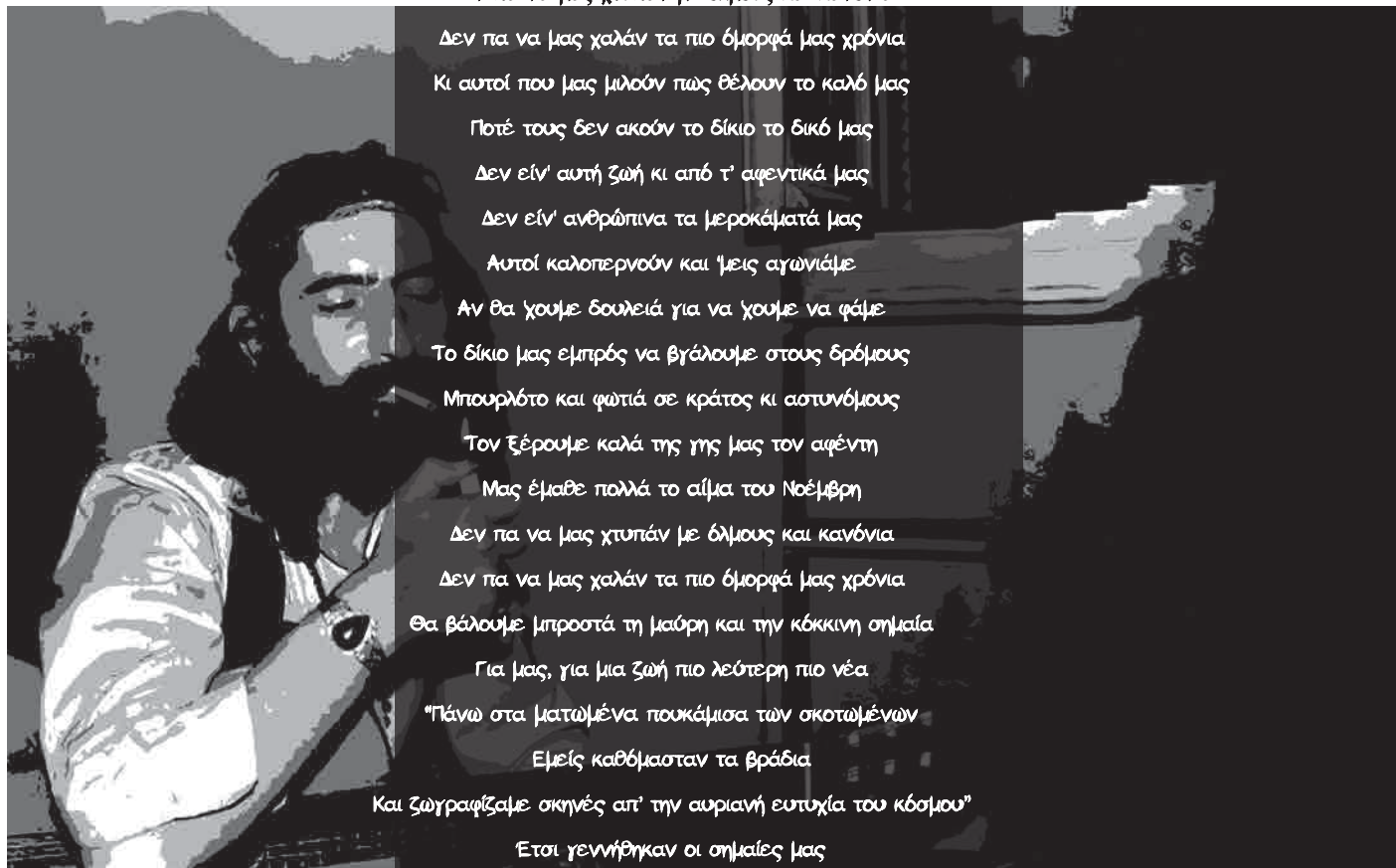
ΙΚΗ

Δεν πα να μας χτυπάν

Στίχοι, μουσική, ερμηνεία: Νικόλας Άσιμος

1978

Δεν πα να μας χτυπάν με δόλους και κανόνια

Δεν πα να μας χαλάν τα πιο όμορφα μας χρόνια

Θα βάλουμε μπροστά τη μαύρη και την **κόκκινη** σημαία

Μ' αγώνα η λευτεριά μας είναι αναγκαία

"Στο κομμάτι μπήκαν μερικές φορές εμβόλιμοι και οι στίχοι
'Πάνω στα ματωμένα πουκάμισα των σκοτωμένων εμείς καθόμασταν τα βράδια
και ζωγραφίζαμε σκηνές από την αυριανή ευτυχία του κόσμου' που δεν είναι δικό μου αλλά του Λειβαδίτη
Και τους είχε απαγγείλει κάποιος αυθόρμητα και κολλάγανε καλά, τους άφησα...
παρ' όλο που δεν συμφωνώ με το 'αυριανή'. Όσον αφορά αυτά τα κομμάτια, τα κομμάτια σαν αυτό,
γράφτηκαν σε μια περίοδο δικών και μαζικών κινητοποιήσεων και συγκρούσεων στους δρόμους
και είχαν σκοπό να σπρώξουνε τα πράγματα πιο μπροστά απ' ότι ήτανε, αλλά εγώ που τάφτιαξα
μετά από ένα διάστημα, μου ήτανε αδύνατο να τα ξανατραγουδήσω, και μου φαινόταν ψεύτικα
κάπου τον Οκτώβρη του '77 μέσα στην κλούβα που μας πήγαινε στον Κορυδαλλό
άρχισε να μουρμουρίζει το σκοπό ο Κυριάκος ο Βασιλειάδης και το τραγουδάγαμε όλοι και γώ μαζί στο τέλος.
Ίσως γι' αυτό το λόγο, και μόνο γι' αυτό, δημοσιεύω τους στίχους του κομματιού εδώ
(μπορεί να χρειαστούν σε κανέναν κάτω από ορισμένες συνθήκες), αλλά για τον ίδιο λόγο δεν δημοσιεύω
τους στίχους του 'Μη καρτεράτε άλλο πια'."

Από το βιβλίο "Αναζητώντας Κροκανθρώπους του Νικόλα Άσιμου

Αποκάλυψη

Στίχοι, μουσική, ερμηνεία: Πάυλος Σιδηρόπουλος

1989

Κανένα φυλαχτό, δεν είχε ρόλο στη ζωή μου η τόχη
δικτάτορα είδα τον τρελό
και τον αμόρφωτο αστυνόμο συμβουλές να δίνει.
Το κράτος νόμιμο ληστή
και τη βλακεία εξυπνάδα να πουλάει στους δρόμους,
σε τραγωδία να παίζουν κωμικοί
και για τη Μήδεια να διαδηλώνουν
μανάδες και να την αθώνουν.
Είδα αδύναμους να ξεσπιτώνουν
και τη γη να ισοπεδώνουν.

Όταν το σήμερα σωστό
την άλλη μέρα βγαίνει λάθος.
Στην Αφρική νετο λευκό
μα στη ζωή σου το χαρτί είναι μαύρο.

Όταν η αλήθεια πια διπλή
μια πληρωμένη γνώση απ' άκρη σ' άκρη
τον αυστηρό όταν κριτή
στην εξουσία συναντάς αυλάρχη,
τον επαιναστάτη κομματάρχη,
την αποκάλυψη ρουτίνας μάχη
την αποκάλυψη ρουτίνας μάχη.

Βλέπω λαούς
εμπόρευμα να κρέμονται σαν τα σφαχτάρια,
ναό του Σολομώντα μ' αρχηγούς
ζωές να παζαρεύουν στην αυλή στα ζάρια
Βλέπω χιλιάδες πια Χριστούς
που την αγάπη τους μ' ένα μαστίγιο αλλάζουν
Να αγαπάτε αλλήλους ως εαυτούς
σε βιτρίνα του μουσείου σκουριάζουν
τα θεμέλιά μας τα τραντάζουν
και τέσσερις ιππότες να καλπάζουν
την Αποκάλυψη φτιάχνουν

5007+

HALZ

MT&C

1B
12

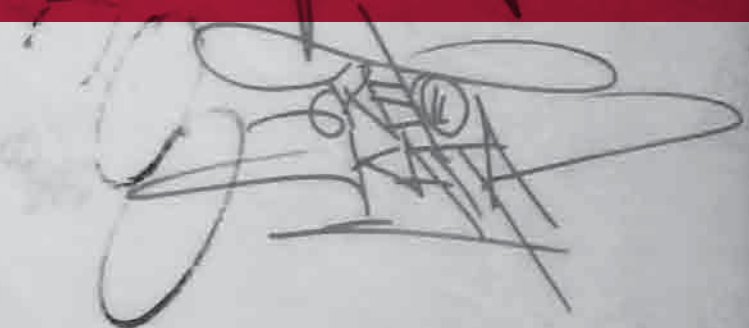
HUNS

(∞°S, ∞°N)

Handwritten text in a red box, possibly a list or notes:

- Handwritten text, possibly "FENDEK..."
- Handwritten text, possibly "TOL..."
- Handwritten text, possibly "MAHIA..."

Θα πάρω φόρα

Στίχοι, μουσική, ερμηνεία: Κίτρινα Ποδήλατα

2012

Γίναμε σιλάβοι δέκα τυπάκων
που τον πλανήτη τον κρεμιάνε σαν μπρελόκι
θερίζουν πλούτη και σπέρνουν πείνα
θέλουν να δουν να φτύνουμε αίμα στη ρουτίνα
νοιάζονται τόσο για τα παιδιά σου
τους ψηφοφόρους που 'χεις μέσα στην κοιλιά σου
θα τους σπουδάσουν, δουλειά να πιάσουν
και με ρουσφέτια υποκλίσεις να χορτάσουν.

ΜΑ ΕΓΩ ΘΑ ΖΗΣΩ

μέσα στη μέρα
θέλω τα χέρια να σηκώνω στον αέρα
θέλω τον ήλιο και οξυγόνο
κι αυτό το μέλλον με ελπίδα ν' ανταμώνω
θέλω οξυγόνο,
θέλω να ζήσω,
θέλω να ζήσω,
ΘΕΛΩ ΝΑ ΖΗΣΩ

ΚΙ ΑΜΑ ΤΑ ΠΑΡΩ

θα πάρω φόρα
θα σας ρημάξω στις κλοτσιές στην ανηφόρα
άμια τα πάρω, δε θα μπορέσουν
δυο διμοιρίες από ΜΑΤ, να με βολέψουν
κι έτσι πλανιέμαι, έτσι ξεχνιέμαι
κρύβομαι μέσα μου και κάνω πανικό
έτσι πλανιέμαι, έτσι ξεχνιέμαι
τη φαντασία μου χορεύω στο κενό.

Αξιοπρέπεια κι αρχές λείπουν ταξίδι
και την καρδιά μας που διψά ποτίζουν ξίδι
ματαιόδοξοι μασόνοι κυβερνάνε ρε
μα οι μεγάλοι χορηγοί που πολύ μας αγαπάνε

θα μας γλιτώσουν, είναι σπουδαίοι
θα μας αφήσουν να ρημάξουμε στα βράχια τελευταίοι
δημοκρατία κι αξιοκρατία
πλέον παλούνται σε πανέρια σ' ευκαιρία
μα εμείς πονάμε αυτόν τον τόπο
σφιγγουμε δόντια και λουριά για την Ελλάδα, ρε γαμώτο
νομίζουμε ποτέ δε θα μιλάμε,
όμως τα πρόβατα τους λύκους θα τους φάνε.

Γι' αυτό θα ζήσω

μέσα στη μέρα

θέλω τα χέρια να σηκώνω στον αέρα
θέλω τον ήλιο και οξυγόνο
κι αυτό το μέλλον με ελπίδα ν' ανταμώνω
αχ Ελλάδα, σ' αγαπώ και βαθιά σ' ευχαριστώ
που με έμαθες **ποτέ να μην καλώνω.**

ΚΙ ΑΜΑ ΤΑ ΠΑΡΩ

θα πάρω φόρα
θα σας ρημάξω στις κλοτσιές στην ανηφόρα
άμια τα πάρω, δε θα μπορέσουν
δυο διμοιρίες από ΜΑΤ, να με βολέψουν
κι έτσι πλανιέμαι, έτσι ξεχνιέμαι
κρύβομαι μέσα μου και κάνω πανικό
έτσι πλανιέμαι, έτσι ξεχνιέμαι
τη φαντασία μου χορεύω στο κενό.

ΑΜΑ ΤΑ ΠΑΡΩ,

θα πάρω φόρα
θα σας ρημάξω στις κλοτσιές στην ανηφόρα
άμια τα πάρω, δε θα μπορέσουν
δυο διμοιρίες από ΜΑΤ, να με βολέψουν
κι έτσι πλανιέμαι, έτσι ξεχνιέμαι
κρύβομαι μέσα μου και κάνω πανικό
έτσι πλανιέμαι, έτσι ξεχνιέμαι
τη φαντασία μου χορεύω στο κενό.

Κλείνω και φέτος τα δεκάξι
μένω ξανά στην ίδια τάξη
το πρόχειρο μου ένα πασάλεμμα
και περιμένω το διάλειμμα

Μα δε χτυπάει το κουδούνι
κύριε επιστάτη είστε γουρούνι
πάει να σπάσει το κρανίο μου
και ζωγραφίζω το θρανίο μου

Κλείνω και φέτος τα δεκάξι
κι ας έχω δίπλωμα κι αμάξι
κι ας έφυγα απ' το πατρικό μου
θα 'μαι για πάντα το μωρό μου

Κι ας έχω πάρει δυο πτυχία
κι ας έκανα επιτυχία
κάθε πρωί στο πρωινό μου
γάλα κερνάω τον εαυτό μου

Κλείνω και φέτος τα δεκάξι
είναι η ζωούλα μου εντάξει
έχω μια θέση να δουλέυω
ΝΑ ΜΟΥ ΧΤΥΠΑΝ ΚΑΙ ΝΑ ΧΟΡΕΥΩ

ΕΧΩ ΕΝΑ ΔΑΝΕΙΟ ΣΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΠΑΛΙΑ ΦΟΒΟΜΟΥΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΑ

ΤΩΡΑ ΔΕΝ ΕΧΩ ΤΙ ΝΑ ΧΑΣΩ

ΠΙΝΩ ΑΠΛΑ ΓΙΑ ΝΑ ΞΕΧΑΣΩ

Κλείνω και φέτος τα δεκάξι
κι ειλικρινά με έχει πειράξει
όλη αυτή η εγκατάλειψη
δεν κάναμε ούτε μια κατάληψη

Και όλοι οι συμμαθητές μου
γίνανε τώρα δικαστές μου
κοιτάζουν όλοι τη δουλίτσα τους
και να γεμίζουν την κοιλίτσα τους

Έχω περάσει τα τριάντα
κι ας ήμουνα δεκάξι πάντα
κι ας μη κατάφερα όσα θέλω
μέσα σε τούτο το μπουρδέλο

Όσο και να 'μαι νιώθω σάπιος
και περιμένω να ρθει κάποιος
ένας που κλείνει τα δεκάξι

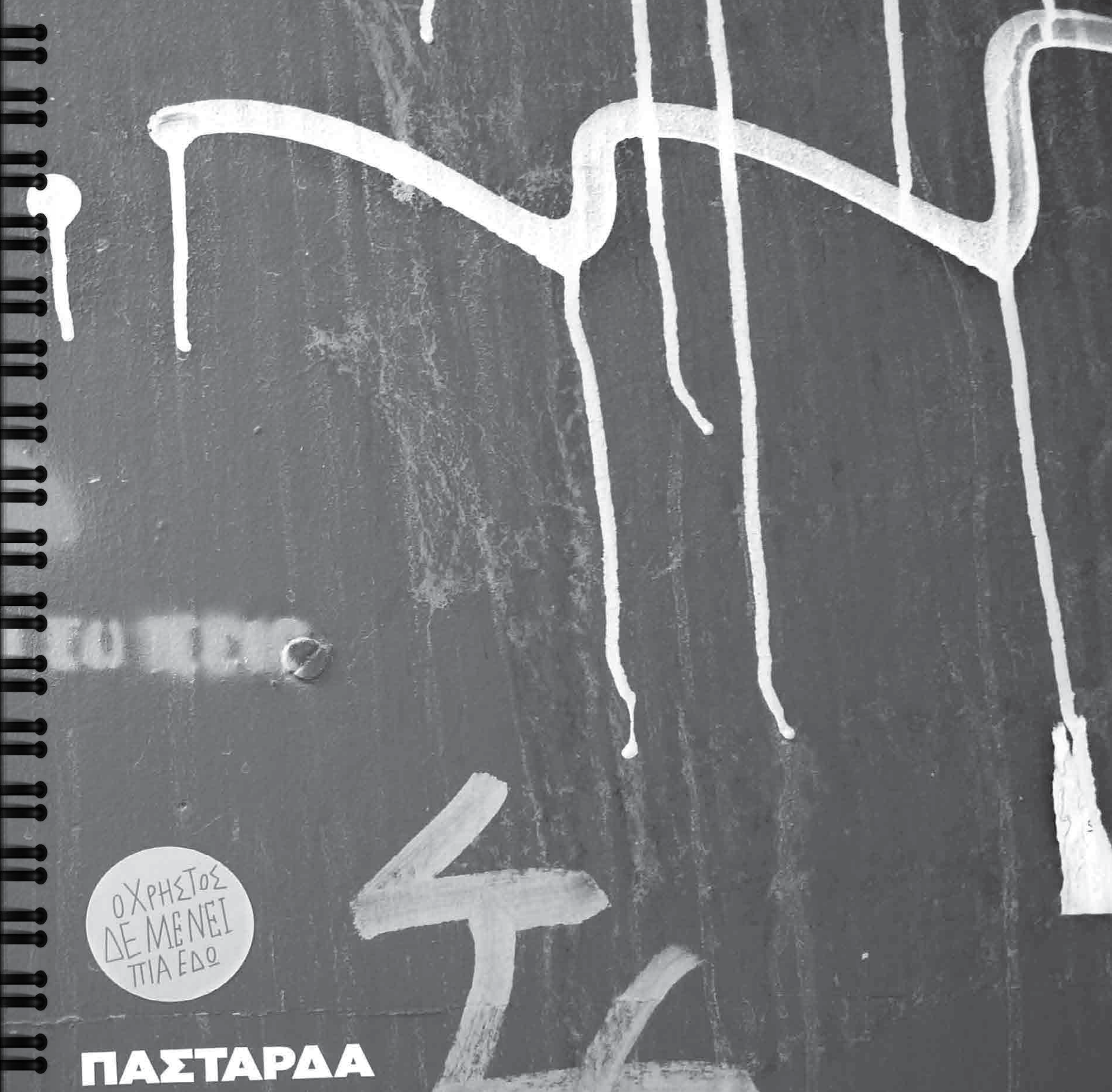
ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΝΑ ΑΛΛΑΞΕΙ

"τα ραδα, όπως και
είναι ραδι"

Ο ΧΡΗΣΤΟΣ
ΔΕ ΜΕΝΕΙ
ΠΙΑ ΕΔΩ

ΠΑΣΤΑΡΔΑ

*Τροφή,

*περιουσία,

*εργασία,

*εκβιασμός

*ζωή, *δημοκρατία

*φασισμός

σωτηρία

το δίκαιο, το άδικο,

ο τόπος ο κοινός

νοήματα στη φάκα τους κι η γλώσσα μας καπνός.

Τα σύμβολα, τα σύμβολα δεν είναι ιερά

του χρόνου είναι σκλαβάκια στη σειρά. **ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ**

να πέσουν ένα-ένα στα πηγάδια στην πυρά

και γύρω να κλώτσάν και να χορεύουνε παιδιά.

Τα σύμβολα, τα σύμβολα δεν είν' κληρονομιά

δεν είναι στο μανίκι σου χαρτιά,

καρβουνάκια

για δεξ τα που όλο πέφτουν στα πηγάδια

στην πυρά

κι αν κάτι ζει ακόμα

θα το πούνε τα παιδιά

λαλα λαλαλαλαλαλαλαλα λαλα

Ο Δ
ΣΑΝΤΑ
SANTA

ΟΣ
POZA
ROZA

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΡΝ
ΑΝΑΡΧΙΚΟ
ΕΜΜΑΧΗΛΙΔΗ
ΑΠΕΡΓΟΣ ΠΕΙΝΑΣ
Α 12/5

ΔΟΛΟΦΟΝΕΙ
ΚΡΑΤΙΚΟΠΟΙΟΥ
ΟΣΕ ΤΟΡ

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ

ΟΧΙ ΣΤΑ
ΙΔΙΟΤΙΚΑ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ!

ΝΑ ΜΗ ΚΑΤΑΤΕΘΕΙ

ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ

ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ

ΓΕΛΑΣ ΚΑΘΩΣ ΤΟ ΠΛΟΙΟ ΠΛΗΣΙΑΖΕΙ ΣΑΝ ΘΗΡΙΟ
ΚΑΙ ΜΟΥ ΛΕΣ ΛΟΙΠΟΝ ΘΥΜΗΣΟΥ, ΜΗΝ ΠΕΤΑΞΕΙΣ ΤΗ ΖΩΗ
ΣΟΥ ΣΤΑ ΣΚΥΛΙΑ

Γ. Παυλίδης

Άλλες φορές στη μέση στέκομαι του σύμπαντος κι
αλλές που κρύβομαι βουβός σε μια γωνία

Γ. Φαρμακιάδης

Υπερασπίσου το παιδί
γιατί αν γλιτώσει το παιδί
υπάρχει ελπίδα

Γ. Παπαδόπουλος

Άμα δε σου πεσει μούρη, πως μόρε θ' αντιληφθείς
Τι σου λέει ένας σαμάνος κι ένας οραματιστής.

Ν. Ασίκος

Μα εσύ σοπαινείς και θρηνείς σαν τον
καταδικο

Γ. Αγγελόπουλος

Δεν ξέρει ο κόσμος να ζει, κατέβα να πάμε πεζοί

Ν. Ασίκος

Και κάποια μέρα θα σε λύσουν
Μα θα φοβάσαι να φύγεις θα τρέμεις

Κασσιφιταίοι

Όταν κοιτάς απο ψηλά
μοιάζει ο κόσμος ζωγραφιά
και 'σου τον πήρες σοβαρά

Σ. Τσιώτσου

Τίποτα δεν πάει χαμένο στη χαμένη σου ζωή
Τ' όνειρό σου ανασταίνω και το κάθε σου γιατί

Μ. Ρασοίγης

ΔΕ ΜΕ ΧΩΡΑΕΙ Ο ΤΟΠΟΣ ΡΕ ΠΑΙΔΙΑ

Ν. Ασίκος

Μαύρο πουλί τσακισμένο σε τείχους
Εγώ είμαι εσύ κι αν είμαι rock
ρέμω τους ξένους φοβάμαι τους φίλους
Καράβι δεμένο σ' έρημο ντοκ

Α. Διεγάνης

Κι έρχεται η στιγμή για
Ν' αποφασίσεις
Με ποιους θα πας και
Ποιους θ' αφήσεις.

Α. Διαβδόπουλος

Εκεί που υψώνομαι να μάθω ότι κείμαι

Α. Καράγης

Για ένα κομμάτι ψωμί
Δεν φτάνει μόνο η δουλειά
Για ένα κομμάτι ψωμί
Θα πιεις φαρμάκια πολλά

Κασσιφιταίοι

Μ' αρρωσταίνει με πειράζει και δεν ξέρω τι να πω
Στο τέλος θα πιστέψω πως για όλα φταίω εγώ

Γ. Αρμαγιαννίδης

ΚΑΙ ΠΟΥ ΝΑ ΠΑΣ ΚΑΙ ΠΟΥ ΝΑ ΡΘΕΙΣ
ΚΑΙ ΠΟΥ ΝΑ ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙΣ
ΠΟΥ 'ΝΑΙ ΤΑ ΞΕΝΑ ΜΑΚΡΙΝΑ
ΚΙ ΕΙΝ' ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ ΞΕΝΑ

Α. Σωαννίδης

Για μένα, το λοιπόν, το πιο εκπληκτικό,
πιο επιβλητικό, πιο μυστηριακό και πιο μεγάλο,
είναι ένας άνθρωπος που τον μπουδίζουν να βαδίζει,
είναι ένας άνθρωπος που τον αλυσοδένουνε.

Ν. Σιμφία / Γ. Ρίτσος

Πες μου αλήθεια αν αυτός ο μπακάλης απέναντι
ήταν πάντα μισάνθρωπος,
Ούτε μέρα δεν πρόλαβε να ζήσει
στο καπό του αμαξιού ο χιονάνθρωπος

Φ. Αρμαβουριάς

Έργα στις οδούς
θέσεις και μισθοί, αυθήσεις
εντυπώσεις, υποσχέσεις
έρχονται εκλογές

Ο. Περίδης

Στης πλάνης σου τ' απόνερα, ελεύθερος κολύμπα.
Και κάθε χρόνο μια φορά, σπάσ' τα και κάν' τα λήμπα.

Α. Σωαννίδης

Ο ΧΡΟΝΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΩΡΑ ΚΑΙ Ο ΤΟΠΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΔΩ
ΕΤΟΙΜΑΖΕΙ ΝΑ ΜΠΕΙ ΣΤΟΝ ΚΑΙΝΟΥΡΙΟ ΧΟΡΟ
ΕΙΜΑΙ ΠΑΝΩ ΕΙΜΑΙ ΚΑΤΩ ΕΙΜΑΙ ΚΕΙ ΕΙΜΑΙ ΕΔΩ

Μωρά σεμ φωτιά

Είμαστε εδώ, το φως αυτό που δυναμώνει
καυτό, λευκότερο απ' το χιόνι, Είμαστε εδώ.

Α. Μυσοστάυμης

ΓΙΑ ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΒΛΕΠΟΥΝ ΟΝΕΙΡΑ
ΚΑΙ ΔΕΝ ΚΟΙΜΟΥΝΤΑΙ.

Κ. Γύφου

ΈΧΕ ΤΟΝ ΝΟΥ ΣΟΥ ΣΤΟ ΠΑΙΔΙ

Γ. Παπαδόπουλος

Βαρέθηκα τη μίζερη μου φύση
Κανένας πια δεν λείπει να ξεκουνησει

Ν. Ασίκος

ΟΛΟΙ ΕΧΟΥΝ ΓΛΩΣΣΑ
ΜΑ ΛΑΛΙΑ ΠΟΙΟΣ ΕΧΕΙ
ΟΤΑΝ ΒΡΙΣΚΕΙΣ ΤΙΣ ΛΕΞΕΙΣ
ΜΟΥ ΦΤΙΑΧΝΕΙΣ ΤΟ ΚΕΦΙ

Ν. Πορτοκαλάκη

Όλο ταξιδεύουν οι φίλοι μου
γιατί δεν τούς αφήσατε σπιθαμή για σπιθαμή.

Κ. Γύφου

Μια φορά κι έναν καιρό στον τόπο τούτο το μικρό
Ζούσαν κάτι φουκαράδες, οι ραχιάδες

Μ. Ελισσαφιάνης

ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
ΤΟΥ ΠΑΝΩ ΚΑΙ ΤΟΥ ΥΠΟΚΟΣΜΟΥ
ΜΟΝΑΧΑ ΕΤΟΥΤΟ ΛΕΩ ΜΟΝΟ
ΝΙΘΘΟ ΣΥΝΕΝΟΧΟΣ ΣΕ ΦΟΝΟ

Σ. Μουράς

Κάποιος έκλαιγε με τύψεις
για όσα πρόδωσα εγώ
για όλα αυτά που 'χα αγαπήσει
για όλα αυτά που δε θα δω

Γ. Ροδοσφόρου

Η πίκρα πως κατάγεται απ' τη δική μας φάρα
μας έπεισε και έγινε αρέντης τιμωρός.

Α. Μυσοστάυμης

Τον πόλεμο μισώ κι απ' τη ζωή αποζητώ
να μη μου μέλνει μόνο το παράπονο

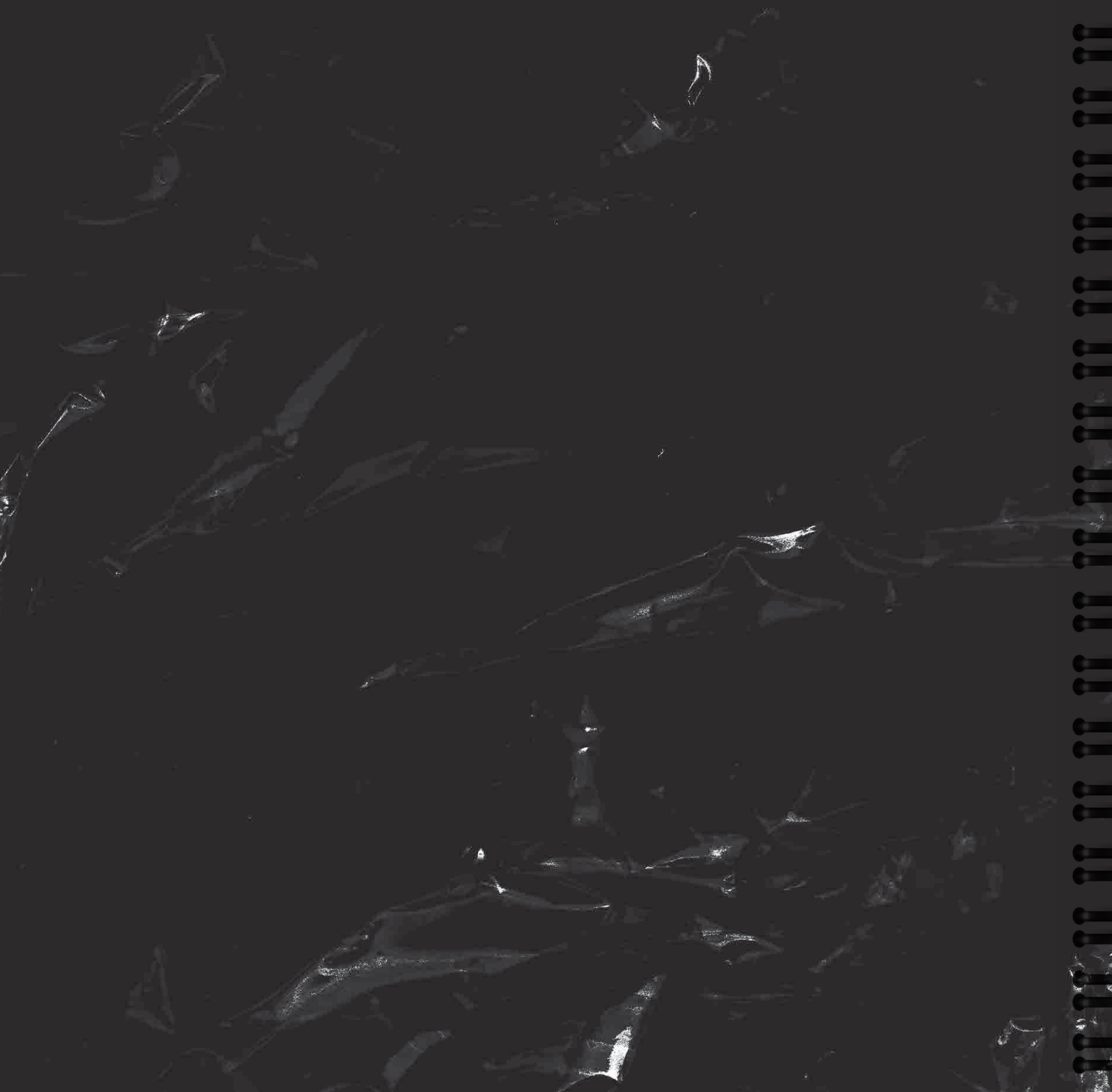
Ν. Ασίκος

ΣΕ ΞΕΝΑ ΜΕΡΗ ΑΓΝΩΣΤΑ
ΣΕ ΓΡΑΦΑΝΕ ΣΕ ΛΙΣΤΕΣ
ΤΩΡΑ ΚΟΙΤΑΣ ΤΑ ΑΡΡΩΣΤΑ
ΤΑ ΕΓΓΟΝΙΑ ΣΟΥ ΦΑΣΙΣΤΕΣ

Σ. Γραββασιανός

Σκυρτός στα καφενεία στους δρόμους σκεφτικός
Μα χτες μες στην πορεία περνούσες γελαστός

Μ. Ρασοίγης

ΔΙΕΝ
ΧΟΡΑ^ο

ΠΟΥΘΕΝΑ

ISBN 978-1-234-56789-7

9 781234 567897 >

4^η Η ΠΡΩΘΗΤΙΚΗ ΚΑΜΠΑΝΙΑ

Παρακάτω παρουσιάζεται όλη η καμπάνια και οι εφαρμογές που σχεδιάστηκαν για την προώθηση της κυκλοφορίας του βιβλίου & του δίσκου.

FACEBOOK

Διαφήμιση του εκδοτικού στο facebook

Ogdoo music group
Χορηγούμενη

ΔΕΝ ΧΩΡΑΩ ΠΟΥΘΕΝΑ.
Ανακαλύψτε το στο OgdooShop.gr #Book #LP #OgdooMusic #culture #kiomoseimaiakomaedo

OGDoo-SHOP

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΣΕ 300 ΑΡΙΘΜΗΜΕΝΑ LP

ΔΕΝ ΧΩΡΑΩ ΠΟΥΘΕΝΑ

OgdooShop.gr

ΔΕΝ ΧΩΡΑΩ ΠΟΥΘΕΝΑ Learn more

Για σους νιώθουν ότι δεν χωράνε πουθενά, οι εκδόσεις Ogdoo κυκλοφούν ένα...

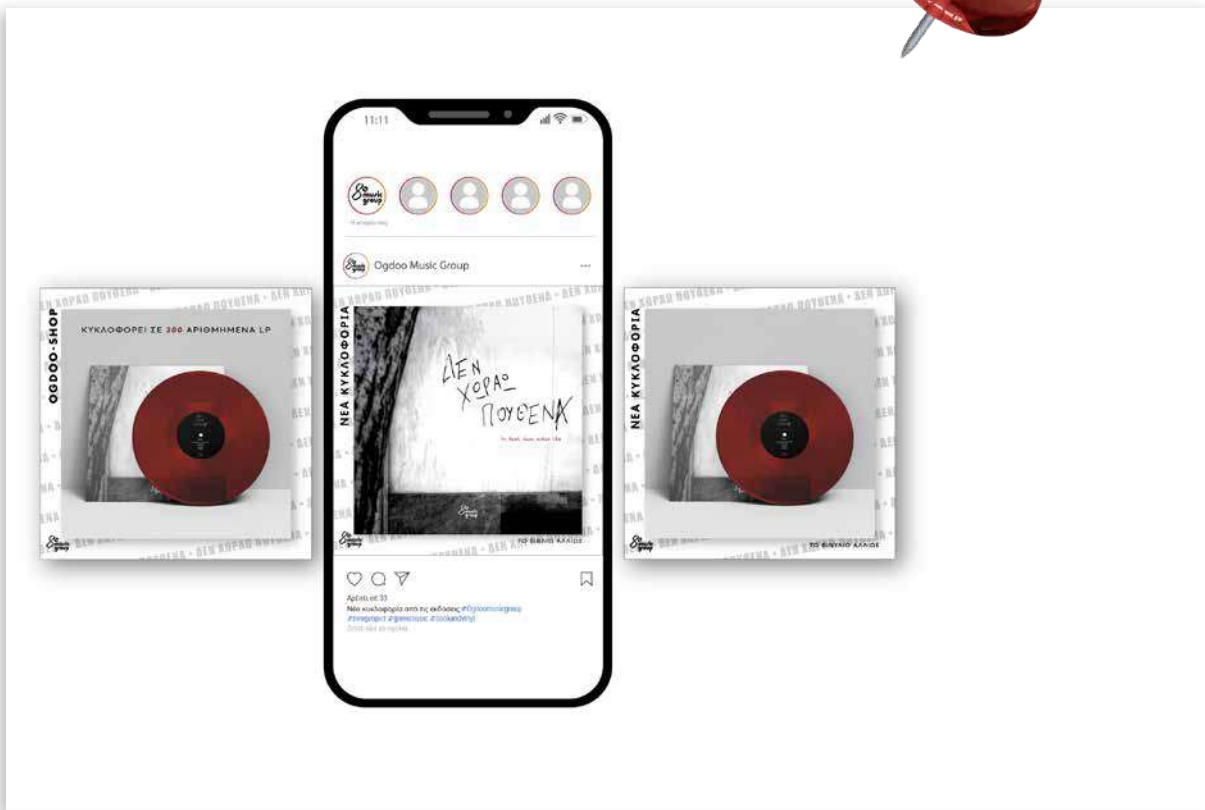
221 8 Σχόλια 4 Κοινοποιήσεις

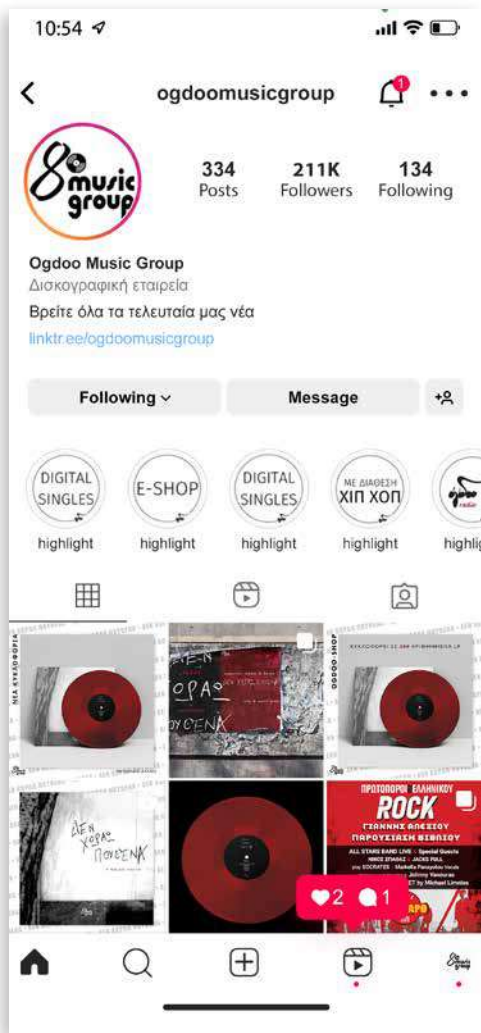
Like Comment Share

Σχεδιασμός της σελίδας facebook του Ogdoo Music Group & των δημοσιεύσεων για την πώθηση της νέας κυκλοφορίας

The image shows a screenshot of the Facebook page for Ogdoo Music Group. The page header includes the Facebook logo, a search bar, and navigation icons. The main content area features a large, stylized graphic for the new release "ΔΕΝ ΧΟΡΑΩ ΠΟΥΘΕΝΚ" (I Don't Dance Anywhere). The graphic is predominantly red and black, with the title in large, white, handwritten-style letters. Below the title, it says "ΝΕΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ" (New Release) and "ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ & ΤΟ ΒΙΝΥΛΙΟ ΑΛΛΙΩΣ" (The Book & the Vinyl, Aliter). The Ogdoo Music Group logo is visible in the top right corner of the graphic. Below the graphic, the page name "Ogdoo Music Group" is displayed, along with the number of posts and followers. The page is divided into sections: "Εισαγωγική κάρτα" (Introductory Card) with links to "Σελίδα Διεξαγωγής εταιρείας" and "οργανισμοιστη.gov.gr", "Φωτογραφίες" (Photos) showing various vinyl records, and "Δημοσιεύσεις" (Posts). The main post is a text-based announcement for the new release, dated 25th March 2024. It includes the title "ΔΕΝ ΧΟΡΑΩ ΠΟΥΘΕΝΚ" and the subtitle "ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΣΕ 300 ΑΝΤΙΓΡΑΦΑ ΜΑΖΙ ΜΕ ΑΡΙΘΜΗΜΕΝΑ LP". The post has 365 likes and 21 comments. A comment from "Βασίλης Ιωάννης" is visible at the bottom.

INSTAGRAM PROFILE & POSTS TOY OGD00 MUSIC GROUP

VIDEO FOR INSTAGRAM POST

Dimensions: 1080 x 1080 px

Duration: 10"

Play

ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΟ WEB BANNER VIDEO
ΓΙΑ ΠΡΩΘΗΣΗ ΣΕ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΕΣ

Διαστάσεις: 300 x 600 px

Διάρκεια: 8"

Play →

ΔΕΝ ΧΩΡΑΟ ΠΟΥΘΕΝΑ
κι όμως είμαι ακόμα εδώ

music & literature by ogdoo

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΣΕ 300 ΑΝΤΙΤΥΠΑ
& ΑΡΙΘΜΗΜΕΝΑ LP

ogdoo music group

4.2 ΑΛΛΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ...

ΣΕΛΙΔΟΔΕΙΚΤΕΣ (2 ΣΕΤ)

Μπροστά όψη 1

Πίσω όψη 1

Μπροστά όψη 2

Πίσω όψη 2

ΑΦΙΣΕΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗΣ ΒΙΒΛΙΟΥ & ΔΙΣΚΟΥ

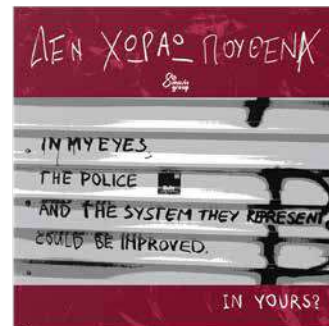
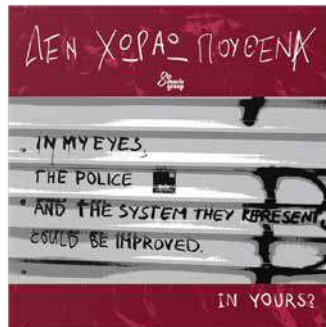

**ΑΦΙΣΑ ΠΡΟΩΘΗΣΗΣ
ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ**

ΣΟΥΒΕΡ

Διαστάσεις: 15 x 15 cm

ΑΥΤΟΚΟΛΗΤΑ

Διαστάσεις: 10 x 10 cm

TOTE BAGS

5. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Εξαιτίας των καταστάσεων που βιώνουμε τη σημερινή - και όχι μόνο - εποχή στον τόπο μας, μεγάλο μέρος του πληθυσμού ψάχνει διέξοδους έκφρασης των συναισθημάτων που οι εν λόγω καταστάσεις του προκαλούν. Υπάρχει λοιπόν ο λόγος, ο χώρος και το κοινό για τη δημιουργία ενός τέτοιου έργου (αν και μακάρι να μην υπήρχε). Μέσω της δημιουργίας του βιβλίου και του βινυλίου (και της έκδοσης & κυκλοφορίας τους) θίγονται ζητήματα διαχρονικά και πάντα επίκαιρα, που μαστίζουν την κοινωνία μας και αγγίζουν τον λαό της. Δίνεται η ευκαιρία να ακουστούν παράπονα, ενδοιασμοί, φόβοι, αντιδράσεις και επλίδες που νιώθει ένα μεγάλο μέρος του κοινού στο οποίο απευθύνεται το παρόν έργο.

Χρησιμοποιώντας τον γραφιστικό σχεδιασμό και μια σύγχρονη αισθητική, επιδιώκεται η καλλιτεχνική προσέγγιση των θεμάτων αυτών και η δημιουργία ενός εικαστικού αντικειμένου που σέβεται το περιεχόμενό του. Με μεγάλη αγάπη στο βιβλίο ως αντικείμενο, και στο βινύλιο ως ένα παραδοσιακό μουσικό σύμβολο, και χρησιμοποιώντας ως πολύτιμα εργαλεία τις αρχές της γραφιστικής γλώσσας, την τυπογραφία και τη φωτογραφία μεταδίδονται τα παραπάνω σημαντικά μηνύματα.

Η προωθητική καμπάνια και οι εφαρμογές της, έχουν δημιουργηθεί παράλληλα με το κυρίως project βιβλίου και δίσκου, ως μέσα για τη διαφήμισή του στο ευρύτερο κοινό.

6. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Σπύρος Αραβανής. (2020). Ο πολιτικός στίχος στο ελληνικό τραγούδι, μέρη α & β. <https://www.musicpaper.gr>. Ανακτήθηκε Ιούλιος 2024
- Γιάννης Αλεξίου. (2013). Η ιστορία του βινυλίου. <https://www.ogdoo.gr>. Ανακτήθηκε Ιούλιος 2024
- Γιώργος Μυζάλης. (2023). Οι Τρύπες – ο Γιάννης Αγγελάκας και το πολιτικό τραγούδι. <https://fagottobooks.gr/>. Ανακτήθηκε Ιούλιος 2024
- Shyrose V. (2012). Understanding Color Standards in Graphic Design. www.thinkdesign.com. Ανακτήθηκε Ιούλιος 2024
- Color in Graphic Design. <https://study.com>. Ανακτήθηκε Ιούλιος 2024